

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.
VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
4-hasábos peñt sor egyszer 20 fill.
minden következéskor 16 fillér.
Nyilttér peñt sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyestilt vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1909.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
STAUBER JÓZSEF.

Szerda, szeptember 22.

Mai számunk főbb közleményei:

- A kormány lemondása előtt.
- A német kancellár Magyarországról.
- Az aradi bőriparászövetkezet válsága.
- Madame Toldi.
- Letartóztatott ügyvéd.
- Vigyázat! Törékeny!
- Bocsánatkérés a királytól.
- Öngyilkos aradi huszárfőhadnagy.
- Az erélyes karszemélyzet.
- Egy házasságközvetítő iroda eseteiből.
- Kétezer korona a fürdőkádban.
- Tarkaóságok.

Mikor a politika a vidékre rándul.

Arad, szeptember 21.

Szombat éjszakától vasárnap estig itt volt a politika. Itt, köztünk, az Atzél Péter-utcától a Boros Béni-térig. Azután első osztályon kiment Toronyára a politika. Az a politika, a melynek husz millió ember sorsára van hatása. Amelynek izomrándulását száz meg száz távirógép várja éhesen, aztán viszi Budapestre, Bécsbe, a vidéki lapoknak, sőt a komoly külföldre. A helyzetet irányító politika, amely miatt válságok, kormánybukások és nemzeti ellentállások lesznek.

Mi, — ne méltóztassanak rajta csodálkozni — ilyen közelről még nem láttunk politikát. A gőz és a vilámság századában vagyunk. Hat óra sőt még ennél kevesebb idő alatt Budapestre visz a gyorsvonat, ahol

ez a mesterség állandó műhelyeit tartja; minden apró esetről késés nélkül hirt ad a telefon; a nagyobbak születésük után egy órával már külön ujságkiadások prédái szoktak lenni. Mindegyikünknek vannak barátai: képviselők, miniszteriumi hivatalnokok, politikai tudósítók, akik révén a politika pletykáit, utcán heverő titkait lekapjuk s gyorsan tovább adjuk. De így még sohase láttuk a nagy, válságot bogozó, kibontakozást fojtogató politikát, mint a mikor az a szemünk előtt dolgozott.

És ne vétessék tulságos vidéki naivitásnak, hogy nekünk egy kissé furcsa volt. Láttuk egyikét azoknak a politikai vacsoráknak, ahol az egyes fogások között politikai elhatározások születnek, amelyeknél az avatatlan csak sekélyes élceket hall, üres mosolyokat és szintelen kacagásokat tapasztal, de valójában ezek mögött a kormányra nézve vészterhes szándékok fogamzanak meg. Ez a vacsora — á la carte, ekstra magyarádival, — ez a politika? Sümegi Vilmos élénk derűtség között állapítja meg, hogy aki nem 1911-es külön bankos, hanem kilencszáztizenhetes, az „hitvány hazaáruló” — ez is fontos része a politikai egésznek? Szokoly Tamás és még husz Szokoly Tamás örvendenek egymásnak, hogy újra együtt vannak, — ez is fontos? S hogy nagyobbakról legyen szó: Justh Gyula, a mai eseményeknek

óriása, odalép az ujságírók asztalához s olyan ünnepi, olyan nagy kijelentéseket tesz, amelyeket messze innét, naiv olvasók kardcsörtetés nélkül el se képzelnek. Aki nincs az asztal mellett, azt vélné, hogy jelentéktelen dologról van szó: s most szegezte magát örökre a hajlithatatlan ellentállás árbócához, hogy Wekerle, meg az osztrák szirének soha el ne csábit-hassák.

De hát ez á la carte történt, extra magyarádival. Jött másnap, a komoly, a jelentőséggel viselős nap. És a politikusok, akik itt a nemzet méltóságának cégjegyzőiként jelentek meg, nem voltak komolyabbak. A tekintélyek, a nagyok csak ingerkedni tudnak és megtisztelve érzik magukat, ha a pesti lapok munkatársai, akik az ő nevüket portálják, bizalmaskodóan gorombák vele.

Olvastunk néma, komoly ellenfelekről, a kiknél a hivatás tekintélye tiltja, hogy a külvilág előtt eláruljanak valamit az egymást elválasztó ellentétekről. S ott ült, az ország figyelmének középpontjában a két ellenfél: Kossuth Ferenc, meg Justh Gyula. S a legkisebb diák is lelátta Justhnak arcáról a büszke, ujjongó, talán gunyos öntudatot, amely hatalmasabbnak érezte magát Kossuth Ferencnél: a háta mögött az ő hivei, az ő nevére esküvők, az ő névnapjára gyülekezők voltak! Bizony, a válni készülő házaselek is jobban

A kékhasu herceg.

Irtá: Kanizsal Ferenc.

Ennek a történetnek két hőse van. Az egyik megbukik, a másik meghal.

Hívták pedig az egyiket Gastonnak. Szép név. Előkelő név. Az öreg Weisz nagyon jól tette, hogy fiának ilyen jóhangzású nevet választott. Ha a saját nevét testálta volna reá, a puritán hangzású Ignácot, akkor az ifju Weisz — bocsánat a föltevésért — minden reggel vizesnyolcasokat locsolhatna valamely fűszer-és csemegekereskedés padlójára. Így azonban drámaírással foglalkozik, mert Weisz, a Gaston, — bankhivatalnok lett.

A bankifjak ugyanis drámát irnak, melyet a színházak visszautasítanak. Viszont a drámaírók váltókat irnak, ezeket meg a bankok lökik a Nirvánába. Okosabb volna, ha a váltókkal a bankifjak foglalkoznának és ha a szindarabokat drámaírók csinálnák.

Gyerünk tovább.
A másik hőse neve Jacques, vagy bizalmasan: Jakab. Foglalkozása: dongó. Vagyis a legyek családfájához tartozik. Ha önök azt kérdenék, hogyan lehet valaki dongó, önkéntelenül is felhatalmazást adnak a legyeknek arra, hogy ők viszont azon csodálkozzanak, miként léphet valaki az emberi pályára.

Weisz, a Gaston, miután meggyőződött, hogy ötfelvonásos drámái a kutyának sem kel-
lenek, egyet fordított a Pegazus kantárján és

felesapott operettszerzőnek. Ez roppant egyszerű, mert nincs kvalifikációhoz kötve és a belügyminiszter egyelőre megengedi, hogy mindenki operettszerző lehessen, ha akar. (Nem muszáj.) Tehát Gaston operettet irt. Ő irta a szöveget is, a zenét is. A librettót ő maga sem értette, de legalább a zene nélkülözötte a formáságokat. Félhang ide, félhang oda és itt-ott egy kis suszterterc nem ártott a mű szépségeinek. Operettjével sorra ostromolta a budapesti színházakat, de hasztalan; a direktorok botfüléknek mutatkoztak a merőben különleges muzsikával szemben. Megpróbálkozott a vidékkel.

És egy reggelen, mikor fölment a bankba, kiejtett a zsebéből valamit. Összehajtott papíros volt. Senki sem vette észre. Fölvette és el-ejtette mégegyszer.

Grün, a kettős könyvelő, megszólalt:
— Mit hajigálódzik?
— Ki hajigálódzik? Én hajigálódzom?
— Nohát én dobtam el a cédulát?
— Miféle cédulát? kérdezte Gaston a leg-ártatlanabb arccal.
— Mit tudom én? És muszáj magának az én asztalom előtt szemetelni? — folytatta Grün, a kettős könyvelő.
— Az ám, a sürgöny! — riadt fei Gaston.
— Adja ide hamar.
— Hát odaadom? Vegye föl — szolt nyugodtan Grün, a kettős könyvelő.

Ebben a pillanatban vad csöngetés hallatszott a főnök szobájából és Gaston sietve loholt a bankisten színe elé.

Ezt az alkalmat kiaknázva, a kíváncsi praktikáns fölvette a cédulát. Nézi. Hát egy sürgöny. Olvassa. Majdnem kiugrik a szeme, úgy erőlködik, amint olvassa:

Weisz Gaston

Bpest gyoengytyuk utca 4 III 21

mezoelabortz maius 10 kaekhaschu
hertzeg tuenemaenyesch chuetoertoek
premiere serzoet taart karokkal waar-
juk uedw schardy

A praktikáns ostobán meredt a hieroglifákra, nem bírván kihámozni értelmüket. Gaston visszajött és kitepte a kezéből a táviratot:

— Micsoda indiszkréción?! Mit üti bele az orrát az én privát ügyeimbe? Hát láttak ilyet? Az ember nem tarthat semmit titokban. Hát tarthat?!
Hiába riadt fel Gaston, senki sem mutatkozott kíváncsinak. Végül is kénytelen volt kijelenteni:

— Ha már ez a praxi ugyis elárult, igen, be kell vallanom, hogy az operettem menni fog. Már megy.

— Majd visszajön — élcelődött Grün, a kettős könyvelő.

Gastont azonban mivel sem lehet feltartóztatni abban, hogy a táviratot felolvassa. Fel is olvasta:

— Kékhasu herceg tüneményes. Csütörtökön premiéra. Szerzőt tárt karokkal várjuk. Üdv: Sárdy.

tudják a világ előtt a feszültséget leplezni, mint a hogy ez a két, egy párt-hoz tartozó nagy politikuson egy ünnepies aktuson meglátszott.

Meg azután ne ócsároljátok a mi közgyűlés-termünket, ahol havonta egy szerdán utcakövezést, autobus-ügyet, meg iskolaépítést vitatunk. Nehéz lenne eldönteni: hogy olyankor komolyabb-e az a terem, vagy vasárnap volt-e az, amikor nagynevű emberek a külön bankért ütöttek dacosan az asztalra ottan. A hogy a nagy, dacos kijelentések házardjátéka folyt: úgy államférfiak aligha döntenek az ország sorsa fölött. S már azok az olcsó, üres közhelyek, a melyeket nálunk csupán Huzó Istvánnak van joga elmondani, s a melyekkel Buza Barna hadakozott, — ezek tették ezt a képviselőt ismert nevű politikussá, hogy úgy mondjuk, tényezővé?

Nos, és mindez, meg az ehez hasonló, közlő, oly kevés komolyat kutató dolog volt a „nagy politika”. Harmadnap szinte csudálva olvastuk magunk az ország sajtójában, hogy mi voltunk az ország közepe, s ami itt történt, az alkalmas volt arra, hogy a válság szekerét egész új vágasba lódtassa.

Nagy embereket se jó közlő, színről-szinre látni, mert veszítenek az ugynevezett nimbuszból. Hát még a kicsiket, akik nagyokat játszanak. Lehet, hogy mi is csalódtunk abban, amit eddig komoly politikának hittünk, képzeltünk; ám ez még kisebb baj lenne. De milyenek fogjuk ezután látni, képzelnünk azokat a politikai hullámokat, amelyekről a krónikások hasábot írnak, s amelyeknek Szokolay Tamás, Sümegi Vilmos és Buza Barna a fölkaparói? . . .

A kormány lemondása előtt.

Sikertelen audiencia. — Mi történt Tornyán?

Távirati tudósítás.

Arad, szeptember 21

A mindjobban élénkülő politikai világot ma két esemény foglalkoztatta. Az egyik Wekerle Sándor miniszterelnök bécsi kihallgatása, a másik a bankcsoport *tornyai titkos tanácskozása*.

Wekerle a félhivatalos jelentések szerint a legutóbbi minisztertanácson elfogadott kibontakozási tervhez kérte a felség hozzájárulását. Döntés ma sincs — jelenti a kommüniké, de viszont mind valószínűbbé válik, hogy *alig is van remény a megegyezésre*. Bécs elutasító álláspontjához hozzájárul a Justh-csoport mind erősebbé váló agitációja és a kabinet 48-as tagjai már e miatt sem engedhetnek a függetlenségi párt álláspontjából. A tornyai tanácskozásról szóló mai hírek mind megerősítik lapunk tegnapi értesüléseit, melyek a bankcsoport agresszív fellépéséről számoltak be.

Mai tudósításunk a politikai helyzetről itt következik:

A bécsi események.

Wekerle tanácskozásai.

Bécsből jelentik: Wekerle Sándor miniszterelnök ma délelőtt a Magyar Házban fogadta Madarassy pénzügyminisztériumi osztálytanácsost, aki kimerítő jelentést tett a miniszterelnöknek reszortügyben; ezután Rakovszky Béla országgyűlési képviselő tett hosszabb látogatást a miniszterelnöknél, aki 11 órakor gyalog ment át a Hofburgba. A király 11 órakor fogadta magánkihallgatáson Wekerle miniszterelnököt, akinek az audiencia miatt Aerenthal gróf külügyminiszterrel és Bienert báró osztrák miniszterelnökkel délelőtre tervezett tanácskozását délutánra kellett halasztania. A ki-

hallgatás teljes másfél óráig tartott, melyen a miniszterelnök előterjesztette a királynak a legutóbbi minisztertanácson elfogadott és a kibontakozásra vonatkozó tervezetét. A miniszterelnök a kihallgatás után Bienert osztrák miniszterelnökkel és Aerenthal külügyminiszterrel tanácskozott. Este visszautazott Budapestre.

Az audiencia.

Wekerle mai kihallgatásáról a következőket jelenti tudósítónk:

A magyar miniszterelnök kihallgatásának célja az volt, hogy irányítást nyerjen arról, vajjon a kibontakozás tervének az a része, amely felől egyedül őfelségének van joga határozni, továbbá általában az egész kibontakozási terv, számíthat-e a király támogatására. A miniszterelnök az audiencián szerzett benyomásokról, valamint az osztrák kormányval folytatott tanácskozásokról a holnap Budapesten tartandó minisztertanácson fog beszámolni.

A félhivatalos Bud. Tud. jelentése szerint a mai audiencián döntés nem történt. A holnapi minisztertanács miatt Apponyi Albert gróf Eberhardról, Andrássy Gyula gróf pedig Tiszadobról ma Budapestre érkezett.

Bécsből táviratozzák éjjel: Wekerle Sándor miniszterelnök még este hét óráig tárgyalta Bienert báróval és Aerenthal gróffal, majd résztvett a külügyminiszter ebédjén, este pedig visszautazott Budapestre. A délutáni tanácskozások igen fontos természetűek voltak. Hír szerint a kabinet a parlament megnyitásaig helyén marad akkor beadja lemondását. A király valószínűleg elfogadja a lemondást, de megbizna a pártokkal való újabb tárgyalásokkal.

A tornyai tanácskozás eredményei.

Justhék agitációja.

A tornyai kastélyban tegnap lefolyt tanácskozás nagy feltűnést keltett úgy az egész sajtóban, mint a különböző politikai körökben.

Megtudjuk ezekből, hogy Gaston operettjének a címe: „A kékhasu herceg” és hogy a mezőlaborci jól szervezett színtársulat érdemű igazgatója, Sárdy uram, előadásra tüzte.

A magyar királyi Operaház nézőterének felsőbb régióiban, a cirádák közt, tulságosan elszaporodtak a pókok. És Jacques, a dongó, miután szemeláttára gyilkolták le a pókok egyik kuzinját, családjának kijelentette:

— Ez nekem nem kávéház. Ez nem egy elsőrendű penzió. Ez egy bájzli. Elhurcolkodom.

— Hová, Jacques? — zümmögött kíváncsian egyik pályatársa.

— Még nem tudom. Azt hiszem, valahová vidékre — válaszolt. És hanyagul hozzátette:

— A telet Nizzában töltöm.

Ezzel kiröpült. De föl kell jegyeznünk, hogy némi meghatottság fogta el, midőn visszapillantott az Opera épületére. Eszébe jutottak a Wagner esték és a kővér habitűk, akik zsölyéikben édesdeden aludtak, miközben nyugodtan lehetett tartalmas vérüket szepogatni.

— Ej, mit! Gombház, ha leszakad, lesz más, — morfondirozott Jacques és mielőtt elhagyta volna a fővárost, betért a szemközti kávéházba reggelizni.

Megszokott helyére röpt, a kopasz tőkepénzes mellé. Ráült az asztalra és miután egy atom kávéhabot és két atom cukrot bekebelezett, asztaltársa orrára települt és jókorát cup-

pantott belőle. (Csak ezt a pasit sajnálom, elmékedett a kitűnő Jacques, mert ez jól táplálkozik és a vére elsőrendű.)

— Nos, de lássuk a lapokat! — szölt Jacques fennhangon és addig csiklandozta a tőkepénzes kezét, míg az, csupa idegességből, az újságot a tőzsdorovattól visszalopozta a művészeti és színházi hírekig. Jacques ráment a kritikák és kommünikék soraira és kényelmesen sítálva olvassgatta a festett világ eseményeit.

— Mba . . . megint a jó öreg Paraszt becsület. No és a Nemzeti? Ez egy színház? Ez egy direkció? . . . Nézzük csak, hogy a kis piszkos mit cseveg a Magyar Színházról . . .

Jacques hirtelen felkiáltott:

— Ez már döfi! Ide elmegyek! Meg fogom nézni a Kékhasu herceg premiéréjét . . . Azt hiszem, Mezőlaborcra még idején eljutok. Sietek a keleti pályaudvarra.

A következő percben már egy büzőlve száguldó automobil tetején ült, mely történetesen a keleti pályaudvarra igyekezett és majdnem összeütközött egy ugyanoda érkező bérkosival.

Egy hirtelenorru, mátyásszöke, de monoklis ifju ugrott ki a bérkosiból és tudakolta a hordártól:

— Elment már a mezőlaborci gyors?

— Három perc múlva indul.

Igy a monoklis ifjunak nem is volt ideje jegyet váltani, hanem egyenesen a kupéba ugrott. A vonat elindult.

Jacques nem váltott jegyet. Mert ő ingyen utazik az összes vonatokon. Potyajegye még a

halókocsikba is érvényes, pótdíj fizetésének kötelezettsége nélkül.

Ejha, tisztelt olvasó! Csak tán nem kétkedik történetünk valódiságában? Sziveskedjék ráemlékezni, amikor Budapestről Temesvárra utazott. Nemde, az itteni pályaudvaron, beszállt a kupé nyitott ablakán egy légy. Szatymazon pedig, bár ott nem áll meg a gyorsvonat, kiszállt. Más eset: Két kővér dongó — éltesebb házaspár lehettek — Czeglédben ült be az elsőosztályu szakaszba és Zaombolyáig utazott.

Igy hát Jacques barátunk ama kijelentésében, hogy a telet Nizzában szándékozik tölteni, lehetett némi grandseigneuri pöz, — de abszurdum nem volt benne. (Tudok legyet, amelyik Amerikát is megjárta már.) Es Jakabunknak régi terve, hogy idült spleenje ellen Nizza mozgalmas légkörében keres balzsamot. Hogy pedig mégsem mehetett el Nizzába, arról nem tehet. Es melyikünk lát a jövőbe? Ember tervez, akarom mondani: Jacques tervez, — tenorista végez.

Végezzük be mi is tanulságos történetünket.

Nem állítom, hogy a Kékhasu herceg azért bukott meg, mert rossz. Volt a bukásnak egyéb oka is. Megtörtént minden előkészület, hogy a bukás mentül bukásabb lehessen.

Tudnunk kell, hogy a Kékhasu herceg színrehozatalának híre a Mezőlaborci Pallós szerkesztőjének veséjét mérgezett törként járta át. A szerkesztő nem túrt magánál nagyobb író egy városban és alkalmasint az annak a

A tanácskozás több résztvevője Aradon keresz-
tül ma reggel Budapestre érkezett, de csak
alig hajlandó nyilatkozni a tanácskozás részle-
teiről. Egyik 67-es fővárosi esti lap értesülése
szerint a *Justh-csoport most már nyíltan a
parlamentben is állást készül foglalni a mos-
tani kormány ellen.* Az „Esti Újság” pedig
Tornyáról kelteve ezeket írja:

Hétfő délelőtt Tornyán *valóságos hadita-
nács* volt. A bankcsoport tagjai részletesen
megvitaták a helyzetet, de végleges határozat-
ot nem hoztak, mert meg akarják várni a fej-
leményeket. Két dologban határoztak csupán:
elsősorban arról, hogy a bankküzdelem mellett
erősen kitartanak, azután, hogy a közös költ-
ségvetés tulköveteléseit ellenszolgáltatások nél-
kül meg nem szavazzák. A bécsi döntés után
a bankcsoport tanácskozássra gyűlt össze Buda-
pesten. A tornyai vendéglátás résztvevői közül
néhányan még *Justh Gyulával Tornyán ma-
radtak.*

Sürgetik a kormány lemondását.

A tornyai tanácskozásról más forrásból még
ezeket jelentik:

A tanácskozáson szóba jött még az is,
hogy a Wekerle-kormány tagjai megint arra
törekcsenek, hogy a kormány életét pár hónap-
pal meghosszabbítsák. Ennek a tervnek érde-
kében a miniszterelnök szeptember 28-án a
képviselőházat szeretné elnapoltatni és már
kérdősködött is, vajjon e tervhez megnyer-
hetné-e a pártok többségének hozzájárulását.
*Justh Gyula a leghatározottabban elítélte We-
kerlének ezt a törekvését és a bankcsoport
sem hajlandó beleegyezni a további parla-
mentnélküli kormányzásba.* A tanácskozás
Tornyán azzal végződött, hogy kijelölték a leg-
közelebbi bankgyűlések szónokait és megállá-
podtak abban, hogy a *gőncői, nagykanizsai és
zemesvári bankgyűléseknek kik lesznek a szó-
nokai.*

Kossuth Ferenc és pártja.

A tornyai események természetesen nem
hagyták érdektelenül Kossuth Ferencet és a
függetlenségi párt többi részét sem. A párt
egészének magatartásáról érdekesen szól ma a
kormányhoz közelálló *B. H.* és a függet-

lenségi párt hivatalos sajtója, a *B-t* is. A *B.*
H. így ír:

„Kossuth Ferencről hallottuk, hogy ő
egész pártjával kész ellenzékbe menni. Hozzá-
tehetjük, hogy nemcsak Kossuth Ferenc, ha-
nem minden magyar párt fölveszi újra a
küzdelemnek alkotmányos fegyvereit és el-
lentáil minden oly kísérletnek, a mely a nem-
zet lenézésével és a nemzeti erőnek letörésére
akarna kormányt alakítani Magyarországon.
Ugylátszik, hogy itthon az összes pártok tud-
ják már, hogy Bécsből nincs mit várni. We-
kerle még a készfizetést se tudja kiszorítani az
osztráktól. Pedig erre alapította egész kibonta-
kozási tervét. Értesülésünk szerint a magyar
kormány a készpénzfizetés követelésével áll,
vagy bukik. Ha a készpénzfizetés életbelépte-
tésére nem lehet reménye, nem kér részt a ki-
bontakozás további munkájában. És ezt a föl-
fogást a kormánynak legmérsékeltebb fölfo-
gásu tagjai vallják magukénak.”

A függetlenségi párt hivatalos orgánuma
szintén nagyon komornak látja a helyzetet.

„A körülmények — írja — nem tulságo-
san biztatók. Bécsben minden magyar kívánsá-
got elvileg utasítanak vissza a merév nyakas-
sággal szegülnek ellene jogos és törvényes ki-
vánságaink teljesítésének. Pedig a magyar kor-
mány elment az engedékenység legvégső ha-
táráig. Követeléseit tisztán gazdasági önállósá-
gunk kivívására redukálta, hogy ezáltal az
ország vagyonsodásának és fejlődésének elő-
feltételeit az adott nehéz körülmények között
biztosítsa. Ugylátszik azonban, hogy a bécsi
gáncsvetés ezeket az aspirációkat is meg akarja
és meg is fogja hiúsítani. Ilyen körülmények
között, — ezt ki lehet érezni Kossuth Ferenc
aradi beszédéből s a szoboravatás alkalmából
elhangozott többi politikai kijelentésből is, — a
függetlenségi párt számára aligha marad egyéb
lehetőség, mint levonni a bécsi álláspont kon-
zekvenciáit és egyetlen, hatalmas, ellenzéki
táborban gyűjteni össze a törvényes jogait
és vitális érdekeit védő, egész magyar nem-
zetet.”

Kossuth és Apponyi.

Egyébként a kereskedelemügyi miniszter
ma, betegsége óta először, fennjárt a kereske-

delmi minisztériumban. Először több referenst
fogadott, majd pedig meglátogatta őt Apponyi
Albert gróf kultuszminiszter, aki hosszasan ta-
nácskozott Kossuth Ferencel.

A német kancellár Magyarországról

Bethmann Hollweg bécsi látogatása.

Távirati tudósítás.

Arad, szeptember 21.

A német birodalom új kancellárja,
Bethmann Hollweg dr., aki néhány
nap óta tudvalevőleg Bécsben tartózk-
odik, ma több érdekes nyilatkozatot
tett a német birodalom és monarkiánk
külpolitikájáról, Ferenc József ural-
kodói személyéről és Magyarországról.
A kancellárt a felség a Szent
István-rend nagykeresztjével tüntette
ki és általában elhalmozta szivélyes-
ségének jeleivel. Este a kancellár tisz-
teletére a közös külügyminiszter ebé-
det adott, melyen *Wekerle* Sándor
miniszterelnök is résztvett.

Bethmann Hollweg bécsi látogatá-
sának ez újabb eseményeiről itt követ-
keznek távirataink:

Bécsi távirat jelenti: *Bethmann Hollweg*
német birodalmi kancellár a mai napot is Bécs-
ben töltötte. *Ferenc József* király a birodalmi
kancellárnak a *Szent István-rend nagyke-
resztjét adományozta* és azt személyesen nyuj-
totta át neki. A kancellár ma délelőtt fogadott
több bécsi és budapesti hírlapíró, akiknek el-
mondta Bécsben nyert benyomásait. Elragadta-
tással nyilatkozott többek közt a királyról.

— *Ferenc József* — ugymond az új kan-
cellár — nemcsak a legtisztelendőbb, ha-
nem egyúttal a legcsodálatosabb jelenség a
trónon. Az uralkodó élő alakja a világtörténe-
lemnek.

Aerenthal közös külügyminiszterrel való
tanácskozásairól annyit mondott a kancellár,
hogy az egész vonalon teljes köztük az egyet-
értés. A monarkia és Németország külpolitiká-
jában a kancellári állásban történt változás

magyarázata, hogy Laborcon szerkeszt és nem
Londonban.

És oda mer tolazkodni egy pesti firkász!
„No megállj!” Dühöngött a redaktor és hivi-
ből tábor szervezett, mely a premiére estéjén
az első sorokat foglalta el a nagyvendéglő disz-
termében és tettekreleszen leste a pillanatot, a
mikor füttyülhet és kerepelhet. A zsebekben
ugyanis sipok és kereplők rejtőztek.

Gaston a söröshordókra hevenyészett szin-
pad három kulisszája mögött önértzetesen sé-
tált. Dícsősége tudatában olyan volt, mint
egy gögös pulyka, mely Napoleonnak képzeli
magát.

Jacques, bizalmasan: Jakab, kissé meg-
késve érkezett, régi színházjárók szokása sze-
rint. Az első felvonás derekán. Nem is ma-
radt a nézőtérre, hanem a kulisszák közé ment.
Habituéknak ősi joguk ez.

Nézte hát a kulisszák mögül, hogyan fej-
lődik az operett meséje és leste azt a pillana-
tot, amikor az énekesek és a zenekar
egyöntetű véleményre jutnak. Valóban, saját-
szerű zenéje volt ennek az operettnek. A dob
és a harmónium vitték a melódiát, melyet a
tenorista hol elejtett, hol fölvetett. A tenorista,
bizonyos Borostyánszky Amadil, a főszerepet
kreálta. Ő volt a kékhasu herceg.

A háttér mögött egy pufók képü, hiányo-
san borotvált bácsi lelkesedett:

— Orrriási!

— Tüneményes!

— Pokoli!

És minduntalan Gaston nyakába borult és

három percenként fenéig itta borospoharát.
Ez a sangvinikus bácsi a direktor volt, aki ha-
tározottan megnyerte Jacques tetszését. Jacques
rászállt a direktor arcára és nagyot szippan-
tott belőle:

— Furcsa! Olyan savanykás, de mégis
olyan kellemes ennek a dirinek a vére, —
mondta magában és még néhányat szippan-
tott. Ettől eleinte zsibbadást érzett, majd hir-
telen vesztül jókedve tamadt.

A direktor vére ugyanis, évek során át,
ötvenkét fokos alkohol-tartalmat nyert. Es et-
től a vértől Jacques alaposan beszegült. Vé-
gül rettentően berugott. Egész a sárga földig.
Olyan részeg volt, mint a malac.

Mármoros csókot lehelt a primadonna nya-
kára. Istennőnek nevezte őt és megígérte, hogy
beprotezsálja az operába.

Az első felvonás már a vége felé köze-
ledett. Dühöngött a dob, segítségért kiáltott a
klarinét és a karmester rálépett a harmónium
pedáljára. A kékhasu herceg megjelent a pet-
róleumlámpák előtt és belefogott hatalmas
áriájába:

Kékhasu az én nevem,

Mert a nőket kedvelem.

Kedvelem, kedvelem, bumm

Szöke, barna, ifju nő,

Közelmbe hogyha jó:

Bóditom, hódítom, bumm.

Juhé! Mert:

Kékhasunak lenni szép,

Kékhasunak lenni jó,

Oh mi jó, ah be jó, bumm!

Jakabot meglepte és elbájolta az ária. Látni
akarta a tenoristát, Borostyánffy Amadilt egé-
szén közelről. Kirepült tehát hozzája, a nyílt
szinre.

Most kellett a magas C-nek következnie.
A tenorista kitért a torkát.

...A kótyagos Jacques épen arra kovály-
gott. Hirtelen heves légáramlat ragadta el, mely
egy sötét barlangba sodorta. A barlangban krá-
kogás támadt és Jacques a barlang fenekéből
nyíló nyálkás csöbe sodródott, hol megfulladt.

Jacques, szegény, sohasem tudhatta meg,
hogy az a barlang, ahol ő halálát lelte, a te-
norista torka. Az sem szolgálhatott vigasztalá-
sul, hogy a magas C-ből iszonyatos gikszert
támadt.

A mezőlaborei szerkesztő bérencei füttyül-
tek, sipoltak és hagymával hajigálódtak.

A darab esütörtököt mondott. Weisz Gas-
ton, az operettiró bukásának ez a hiteles tör-
ténete. Egy becsipett dongó miatt dőlt dugába
egész karriérje.

Ime, sokszor ily véletlenségek döntik el a di-
csőségért való törtetés sorsát. De lehet, sőt va-
lőszínű, hogy a fátum keze működik közre.
Egy dongónak Budapestről kellett Mezőla-
borera utaznia, hogy szegény Weisz Gaston
mindörökre megbukjék.

Azért, ha dongót láttok, üssétek agyon.
Mert sohasem lehet tudni, hogy a szinpadi
irodalomnak melyik remekműve forog veszély-
ben.

nem jelent új irányt, mert Bülow iránya ma is megmaradt.

Bethmann Hollweg dr. ma fogadta a félhivatalos Bud. Tud. szerkesztőjét is, aki előtt többek közt így nyilatkozott:

— Rendkívül örvendek és igen hálás vagyok Wekerle dr. magyar miniszterelnökhöz azért, amiért alkalmat nyújtott, hogy személyesen megismerkedhessem vele. Jól ismerem Magyarország közjogi helyzetét és természetesen a legteljesebb mértékben el is ismerem azt. Épen azért hangsúlyoznom kell, hogy bécsi látogatásom nemcsak Ausztria császára, hanem Magyarország királyának is szól. Sajnálom, hogy most nincs alkalmam Budapestre is ellátogatni. Különben jól ismerem Magyarországot, mert sűrűn megfordultam mint turista nemcsak a fővárosban, hanem az ország egyéb részeiben is.

Vigyázat! Törékeny!

Szűzdohány az üveges ládákban.

Fővárosi tudósítónktól.

Arad, szeptember 2

Fináncra, vám-, sorompó- és határőrökre milliókat költ az állam, de azért a csempészésnél fényesebb üzlet alig akad. Amit a külföld fejlett ipara produkál, az mind csempészett formában is kapható ebben az országban. Sőt annyira elfajult ez a foglalkozás, hogy nálunk már nem is csempészek a csempészek, mert egyenesen a világ szeme előtt üzérkednek a dugáruval.

Hogy egyebet ne mondjunk, a csempészett dohányból készült cigarettát a főkapitányságon éppen olyan szabadon árusítják, mint a — pénzügyminisztériumban, sőt talán mint a finánc-kaszárnyákban. Éppen a dohányáru az, amelynek ellenőrzésére a legnagyobb anyagi áldozatot fordítja az állam és mégis, e hét közepén rájöttek, hogy a lehető legszemérmetlenebbül üzérkednek nálunk a szűzdohánnyal.

A józsefvárosi teherpályaudvar raktárában a pénzügyőrök lefoglaltak három hatalmas ládát, amelyekben első minőségű, verpeléti muskotálydohány volt. Ez az a drága fajdohány, amelynek nemesebb az illata, mint a legdrágább parfümnek. A dohányt fufangos módon szállították. Ugy csemagolták, mint a nagy, táblás üvegeket és a ládára ezt az ismert feliratot pingálták:

— Vigyázat! Törékeny!

A ládák, amelyek berlini utra készültek s amelyeket Szőregen tettek vasutra, több napig vesztegettek a pályaudvaron. A nagy árutörődés vezette nyomra a pénzügyőröket. A dohányosság megtöltötte a raktárhelyiséget és a fináncok kutatni kezdtek. Végül az üvegszállító ládákra került a sor, amelyekben csakugyan rátaláltak a csempészett árura.

Közel tizenkét métermázsza dohány volt a ládákban. A fölfedezés nagy izgalmat keltett a pályaudvaron. A pénzügyőrök azonnal jelentést tettek a dohányjüvedék igazgatóságának, amely sürgős vizsgálatot indított. Azt könnyű volt megállapítani, hogy ki nek volt száruva a dugáru. A szállítólevelek Exporteur W. Veit, Berlin névre szóltak, de a feladó kilétét konstatálni nem lehetett.

Annyi kétségtelen, hogy a lefoglalt ládák nagy dohánycsempészés nyomára vezettek. A csempészek körmönfont emberek, akik bölcs előrelátással és nagy körültekintéssel dolgoztak. A dohányjüvedéktől elvont dohányt olyan helyen adták a vasutra, ahol az egész környéken nincs dohánytermelés és álnevet használtak a szállítóleveleken.

A vizsgálatot nagy apparátussal folytatják, de négy nap óta a legkisebb nyomra sem akadtak.

Madame Toldi.

Exhumált urileány.

Távirati tudósítás.

Arad, szeptember 21.

Arany János éposza hősnének harcias nevét egy fiatal nő vette fel Szegeden és hajmeresztő üzelmek köpönyegéül használta. Két esztendő óta csábítja, teszi tönkre a nagy alföldi város viruló hajadonait, jó pénzen liferálja őket az efajta csemegékre éhes uraknak és a megromlott leányokon ugynevezett tiltott műtéseket hajtott végre. Most derültek napfényre a bűnei. Most, amikor egyik áldozata halott már és Szeged népe mértéktelenül felháborodva beszél az esetről.

A halott uri leány Hollender Rózsai, aki tizenhét éves korában került Madame Toldi karmai közé. Maga az asszonyság is fiatal hölgy, nem több huszonnégy évesnél és az üzlete kirakatában jó csalogatónak bizonyult. Hivatalosan szülésznőként szerepelt, de titkos mesterségét jól ismerték az urak és a bűnre hajló leányok. Madame Toldinak jól ment az üzlete. A hatóság pedig, amelyet ilyen esetben a rendőrség képvisel, vak volt és süket. Nem tudott az Iskola-utcai büntényéről, ahol erények sorvadtak el egy kapzsi asszony és sok kalandravágyó ur ölelő karjai között. De Hollender Rózsival baj volt. Ahogy a régi riporterek oly találóan mondják, a szerelemnek gyümölcse volt, éretlen és fanyar és szegény kicsi féreg — ahogy viszont a költő mondja — nem tudott megnőni.

Madame Toldi nem ijedt meg. Késhez, illetve kötőtűhöz nyult és próbálkozott. Addig próbálkozott, míg szegény Rózsika vérmérgezést, majd hashártyagyulladását kapott és tizennyolc éves korában meghalt. Az édesanyja lakásán. Három orvos: Mann Jakab dr., a szegedi bábaképző igazgatója, Korda Jenő dr. és Fenyves Kornél konstatálták is a bajt, de segíteni nem lehetett. Így tudta meg végre a rendőrség is, mi történik Toldi asszony házában és elrendelte a nyomozást. A jeles hölgy csak ennyit mondott egy szomszédasszonyának:

— Eddig mindig sikerült és éppen most történik baj. Érzem, hogy nemsokára négy fal közt leszek.

Aztán — megszökött. Még ma is bottal ütök a nyomát. Jött azonban az ügyészség és szólt:

— Exhumáljátok a halottat.

Közbejöttek ezalatt a zsidó ünnepek és Hollender Rózsika sírját egyelőre nem bolygatták meg. Ma volt az exhumálás. Madame Toldit körözik, bűntársait lázasan kutatják. Kedves dolog, hogy a botrányba bele van keverve egész csomó exponált állású ember, többek közt egy közgazdasági férfit és az igazságszolgáltatásnak egyik helyi oszlopa, akik azonban nyugodtan sétálhatnak a Széchenyi-téri korzón.

Az exhumálás, mint említettük, ma volt s a távirat szerint nem járt a várt szenzációs eredménnyel; az orvosok megállapították, hogy Hollender Rózsai halálát koraszülés folytán beállott fertőzőes hashártyagyulladás okozta, amely nyolc nap alatt végzett a fiatal élettel. A szakértők véleménye egyelőre hivatalos titok és a hatósági embereken kívül senki nem ismeri, de annyi a boncolás adataiból is megállapítható és meg is állapították, hogy a halál oka a hashártyára áttevődött méhgyulladás, amelyet minden valószínűség szerint fertőzés okozott.

Az aradi bőríparszövetkezet válsága.

Felszámolás vagy csőd?

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, szeptember 21.

Egyik legrégebb és virágzó aradi iparszövetkezet került most súlyos válság elé, melyből legjobb esetben is csak úgy tud menekülni, hogy kimondja a felszámolást. Ezt a tényt az aradi és vidéki iparosok bőrípári raktár szövetkezetének igazgatósága maga javasolja a szeptember 26-án tartandó közgyűlésnek. Majdnem tizennégy esztendeje áll az aradi piacon ez a vállalat, mely azért alakult, hogy az aradi cipészek nyers anyag szükségletét fedezze. E nagy idő folyamán több-kevesebb szerencsével, jelentős külső támogatás igénybevételével megküzdött a bajokkal és kitudta elégiteni a részjegytulajdonosok igényeit.

A válságnak ezt a már többé aligha szánható állapotát a mai vezetőség azzal hozza kapcsolatba, hogy a szövetkezet egyik üzletvezetője állítólag súlyosan megkárosította és ennek következtében úgy az áru, mint a tárca hitelt megvonták a szövetkezettől. Ebből, mint azt az Aradi Közlöny megírta, bünvádi eljárás is keletkezett, mely még most is folyamatban van az aradi büntető törvényszék előtt.

Az igazgatóság által közzé tett mérleghez esatolt jelentés szerint a legnagyobb erőfeszítéssel mindent elkövettek, hogy a Mihalik Béla okozta zavarok dacára, a szövetkezet további fennállását biztosítsák, azonban minden törekvés meddőnek bizonyult, mert egyes hitelezők folytonos perlései következtében felmerült óriási költségek a szövetkezetet teljesen kimerítették. A csőd elkerülése végett a peres követeléseket legnagyobb részt kiegyenlítettük — mondja az igazgatóság, — azonban a több mint 10.000 koronát kitevő perköltségek üzletünk folytatását lehetetlenné tették s így kénytelenek vagyunk ennek következtében a szövetkezet felszámolását hozni javaslatba.

A mérleg adatai szerint a vállalatot úgy az állam, mint a szövetkezetek országos központja tekintélyes összegekkel támogatták. Az előbbinek hatezer korona követelése van, melyet kamatmentes kölcsön fejében nyújtott, az utóbbi követelése 12365 koronával szerepel a mérlegben. Ez a két összeg azonban még nem a legsúlyosabb tartozás, mert mindkettő oly természetű, melynek visszafizetésére bizonyára kieszközölhető a moratórium. Azonban az a 46549 koronás hitelezői számla, mely nagyobb részt gyárosok részéről élvezett áruhitelt és kisebb részben tárca hitelt jelent, nagyobb súlyal bír a vállalat aktivitásának megítélésében. Ha tekintetbe vesszük még, hogy eddig befizetett üzletrészekért 20850 koronát követelnek a tagok, a melyről azonban lemondani lesznek kénytelenek, akkor érthető az igazgatóságának a helyzetről nyújtott rajza és azzal kapcsolatos jelentése. Igaz, hogy a terhekkor szemben 51232 korona kintlévő követelése van a szövetkezetnek, de kérdés, — tekintetbe véve a 13697 korona kimutatott veszteséget — hogy ebből mennyi a biztosan behajtható követelés.

Mihalik Béla volt üzletvezető által állítólag okozott 40245 korona kárösszeg egyrésztnek erejéig ingatlanaira a bünvádi biztosítási végrehajtást a szövetkezet javára a bíróság előjegyezte s így itt is megtérül egy tekintélyes összeg.

A felszámolás nyugodt lebonyolításához feltétlenül szükséges, hogy a hitelezők kellő méltányossággal és a kívánt moratórium megadásával tegyék azt lehetővé.

Öngyilkos aradi huszárfőhadnagy.

Virágh Lajos halála. — Az uzsorások áldozata.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, szeptember 21.

Két öreg, megtört ember sirdogált este kilenc órakor az aradi vasútállomás első osztályu várótermében. Csendesen zokogva ültek a rosszul világított szoba egyik sarkában. Virágh Lajos aradi főmérnök és a felesége várták ideges nyugtalansággal a budapesti vonat indulását. Repülni szeretnének, a szárnyas kereket megelőzve, hogy mihamarabb a fővárosban lehessenek, ahonnan ismét szomorú hírt hozott a táviró a fiukról, a daliás főhadnagyról, ifjabb Virágh Lajosról, akit az orvosi tudomány mellett a csodásnál csodásabb anyai szeretet mentett meg néhány hónappal ezelőtt a vidám katonatiszti életnek, amikor Alagon szerencsétlenül járt.

A szűkszavu sürgöny szerint katasztrófa történt a halál kezéből már egyszer kiragadott katonatiszttel. A fiáért emberfeletti áldozatokat hozott apa vigasztalni igyekszik a sok megpróbáltatást nagy türelemmel elviselt párját.

Ifjabb Virágh Lajos ismét végtelen fájdalmat okozott szüleinek. Ma délután egy fővárosi szállodában öngyilkosságot követett el és egy revolvergolyóval kioltotta életét.

Egyik hátrahagyott levele azt sejteti, hogy uzsorások karmai közé került a kissé könnyelmű ifju.

A tragikus esetről a következő tudósításban számolunk be:

Az öngyilkosság előzményei.

Mikor Virágh Lajos kiheverte a katasztrófa alkalmából szenvedett betegségét, jelentkezett ezredparancsnokságánál, hogy újból vissza akar lépni szolgálatba. A levél, — amelyben jelentkezett, — nagyon zavaros tartalmu volt, ezért csak néhány hét múlva hívták ezredéhez: Marburgba. A főhadnagy, — akit Debrecenbe helyeztek át, — szolgálata megkezdésekor mindjárt feltűnően idegesen viselkedett. E miatt néhány héttel ezelőtt szabadságot kaptak. Virágh Budapestre utazott, ahol rövid ideig igen fényes életmódot folytatott. Egy énekesnő társaságában látták igen gyakran az éjjeli malatóhelyeken megfordulni. A pénzt nem kímélte.

Ugy látszik, végre is kimerült az anyagiakban, mert husz nappal ezelőtt előkelő helyen levő lakását: az „Erzsébet királyné“ szállóba helyezte át. Lakásáért a mai napig egy fillért sem fizetett.

Hogyan történt az öngyilkosság?

Virágh főhadnagy ma délután két órakor tért haza az Egyetem-utcában levő Erzsébet-szállóbeli lakására. Felment a szobájába és bezárkózott. Nemsokára rá revolver durranás hallatszott ki szobájából. A megijedt szolga lefutott a portásért, akinek segítségével betörte a szoba ajtaját. Borzalmas látvány tárult szemük elé. Ott feküdt eszméletlenül az ágyban levetkőzve a főhadnagy, egész a nyakáig betakarózva, az ágy telve friss párolgó vérral. Még élt, de néhány pillanat múlva meghalt. Az ágy előtt hevert Virágh régi szolgálati revolvere. A revolver mellett a táviró és a pénztárca is volt. A táviró szövege az volt: „Még élek, de a pénztárca nélkül nem tudok tovább élni.“

amelyből egy golyó hiányzott. A szálló személyzete nyomban értesítette az esetről a mentőket és a rendőrséget.

A rendőrség részéről egy rendőrorvos kíséretében Pekáry rendőrkapitány jelent meg. Megállapították, hogy a golyó a főhadnagy jobb halántékán hatolt át és a bal fülön ment keresztül. A golyó a falba is mintegy husz centiméternyire furódott be. A golyó a szerencsétlen főhadnagy fejét teljesen szétroncsolta.

Az ágy felett selyem papírra írva Virághnak következő feljegyzését találták:

Giza néni, lakik István-ut 41. földszint 13. (A főhadnagy nagynénje) és Illió Egon huszárfőhadnagy, lakik Aréna-ut 61. (Az öngyilkos jóbarátja.)

Találtak ezenkívül több levelet. Egyet a rendőrséghez, egyet az édesanyjához.

Az öngyilkos zsebeiben több papírszeletet és iratot találtak, de pénzt egy fillért sem.

Délután fél négy órakor megjelentek a katonai hatóság küldöttei a szállóban és elvitették a hullát a katonai halottas kamrába.

Vád az uzsorás ellen.

Virágh Lajosnak a rendőrséghez intézett levele így szól:

Tudatom, hogy saját kézzel vettem véget életemnek és senkit se gyanúsítsanak. De ha lehetséges, kérem Meller N-t Egyed megbüntetni, mert uzsorás és szélhámos, aki engem megcsalt.

Virágh Lajos.

A rendőrség megindította a vizsgálatot a levélben említett Meller ellen.

Távirat Aradra.

Az Aradi Közlöny munkatársa ma este felkereste Virágh Lajos főmérnök lakását, de a mélyen sujtott atyát nem találta már honn. Este 7 órakor táviratot kapott Budapestről a tragikus esetről és feleségével és fiával még a fél tíz órakor induló személyvonattal a fővárosba utazott. Munkatársunkat a főmérnök anyósa fogadta. Az ószhaju matróna könnyező szemekkel nyujtotta át a gyászhiert tudató szűkszavu táviratot:

Virágh főmérnök

Arad.

Fia ma délután nálunk meghalt.

„Erzsébet királyné“ szállóba.

Az öngyilkosság okai.

— Fogalmam sincs róla, — mondotta zokogva tudósítónknak — hogy a szerencsétlen fiu miért követte el végzetes tettet. Ma este kaptuk ezt a rettenetes tartalmu táviratot.

Vőm, felesége és fia kíséretében az esti vonattal Budapestre utaztak. Ők talán majd világot fognak deríteni a gyászos eset körülményeire.

— Mikor vonult be szolgálatátételre a főhadnagy ur?

— Május havában, amikor felvarrták a második csillagot a galléjára. Néhány héttel ezelőtt elhagyta állomásahelyét Debrecen és Budapestre utazott. Azt írta, hogy ideges, pihenésre van szüksége.

— Egy énekesnővel látta gyakran az utóbbi időben a fővárosban. Talán ez van összefüggésben vezetés elhatározásával.

— Lehetséges, hiszen fiatal ember volt, — 27 éves — ilyen korban ez nem volna érinthetetlen. De lehetséges az is, hogy az alagi lö-

versenyek miatt utazott fel. Szenvedélyesen szerette a löversenyt.

— Nem panaszkodott valami nyomasztó adósságról, vagy kötelezettségről?

— Ilyenről nem tudok, de ha volt is adóssága, ez még nem olyan nagy dolog, amiért meg kell halni. Katonatisztnél ez nem ritkaság.

A szőke énekesnő.

Az öngyilkosság okáról — mint fővárosi tudósítónk jelenti — ez a verzió kering:

Néhány héttel ezelőtt Debrecenben egy kabaret-társaság működött, amelynek egyik női tagja, egy Aradon is jól ismert énekesnő: N. G. volt. A szép szőke, baba-arcu énekesnő olyan vonzerőt gyakorolt a fiatal főhadnagyról, hogy a snájdig tisztet estéről-estére ott lehetett látni a kabaré helyiségben. Virágh főhadnagy és N. G. között intim, jó viszony fejlődött ki, amely még akkor sem szakadt meg, amikor az énekesnő elhagyta Debrecen és a fővárosba távozott. Nemsokkal ezután a főhadnagy is elutazott Debrecenből. Szabadságra ment — Budapestre. Azt adta ürügyül felettes hatóságának, hogy ideges, pihenésre van szüksége.

A főhadnagy Budapestén nap-nap után találkozott N. G.-vel. Nyilvános helyeken: kórházban, kávéházban, mulatóhelyeken, állandóan együtt lehetett látni a snájdig főhadnagyot, a rokonszenves arcu énekesnővel. A Newyork kávéháznak rendes vendégei voltak. Délutánonként ott ültek a kávéház egy sarokasztalánál bizalmas együttesben. Az eset körülményeit ismerő egyének azt mondják, hogy Virágh főhadnagy halálosan szerelmes volt az énekesnőbe és valószínűleg ez adta kezébe a gyilkos fegyvert. Mások nagy adósságokról beszélnek, amelyek szorongatták a fiatal tisztet, aki nyomasztó helyzete elől a halálba menekült.

Ifjabb Virágh Lajos tervét.

Az idén május elsején az Aradi Közlöny munkatársa meglátogatta szülei lakásán ifjabb Virágh Lajost, aki az alagi szerencsétlenség után hosszú ideig feküdt Aradon. Akkor ezeket mondta a szerencsétlen ifju:

— A november 5-iki katonatiszti akadályversenyen történt a baleset. Egy dragonyos főhadnagy barátomnak Mystery nevű lovát lovagoltam, amelyet az előző hónapi soproni versenyekről jól ismertem. Nagyon jól ugró, gyorslábú ló volt, amely Sopronban két versenyt nyert. A barátom felajánlotta a lovát, hogyha akarom — mivel ugyanis Pestre készültem — lovagoljam az alagi versenyen. Az ajánlatot örömmel elfogadtam és jelentkeztem a versenyre. Ötödikén reggel belovagoltam Mysteryvel a versenypályát és azt az akadályt, ahol délután a szerencsétlenség történt, teljesen hiba nélkül átugrottam. Délután négy órakor került sor az akadályversenyre. Az akadályt a pesti sportemberek jól ismerik: egy körülbelül kétméter széles és egy méter magas kőfal, amelyen van még egy félméteres sövény. A kőfal előtt és után pedig egyméteres árok van. Mikor a lovam — amely három más lóval együtt futott és mindig vezetett — nekiugrott az akadálynak, a hátsó lába kicsuszott; a ló rövidet ugrott, a sövényt ugyan átvitte, de első lábával bebotlott az akadályon túli árokba. Kibuktam a nyeregből, a ló gerincével jobb oldalt a halántékomhoz csapódott és a fejem arccal előre valósággal befuródott a földbe. Minderre természetesen nem emlékszem, mert teljesen eszméletemet veszítettem; miután a pályatorvos megadta az első segítyt, vonatra tettem és a budapesti 17-es katonai kórházba vittek.

Súlyos agyrázkódással feküdtem több

mint egy hónapig a katonai kórházban. A tüdőm is megsérült s ajkamon is hosszú seb tángott. Az agyrázkódás olyan súlyos volt, hogy tartottak tőle, hogy három nap alatt belepustulok. De a kritikus három napot túléltem és egy hónap alatt az agyrázkódást is kihevertem. Ekkor súlyos köhögési rohamok támadtak meg; folyton morfiomot és kodeint szedtem és a jobb szememet nem bírtam kinyitni. A törzsorvos ajánlatára hazajöttem, hogy innen Arcóba utazhassam. Itthon azonban olyan rosszul lettem, hogy csak egy hét múltán jöttem magamhoz s akkor sem lehetett elutaznom. Egész április közepéig feküdtem és csak ma két hete keltem fel. Nagyon lassan jöttem rendbe, de most már jól érzem magam; délelőttöként sétálgatok, délután kocsikázom. Május 15-ig még Aradon maradok, akkor elmegyek Pestre, onnan Bécsbe, majd Meránba. Junius hó elején bevonulok ezredemhez.

— Ujból lóra ül főhadnagy ur? — kérdezte munkatársunk.

— Természetesen — szolt jókedvűen. Történt velem már elég baleset, hát ez sem riaszt vissza. Hat éve veszek részt versenyeken, estem már többször, hezzá vagyok szokva az ilyenhez. Tavaly nyáron egy budapesti kaszárnyaudvaron nekiestem egy kocsinak, akkor is sokáig feküdtem. Mondották akkor, hogy olyan erős koponyám és csontjaim vannak, hogy ritkaság. Ha Pestre megyek, az lesz az első dologom, hogy Alagon veszek egy jó lovat, mert az enyémet, mialatt beteg voltam, eladta egy barátom. Ősszel azután megint versenyezni fogok...

Letartóztatott ügyvéd.

Az elsikkasztott huszonhétezer korona.

Távirati tudósítás.

Arad, szeptember 21.

Budapestről azt táviratozza tudósítónk, hogy letartóztatott egy ügyvédet, aki megbízója számára pénzt vett föl, de nem számolt el az összeggel. A sikkasztó ügyvéd amikor megtudta, hogy letartóztatják, sirva borult a vizsgálóbíró asztalára. Majd amikor látta, hogy ez mit se használ, levetette magát a földre és a vizsgálóbíró kezét kezdte csókolni, könyörögve, hogy ne tartóztassák le.

A feltűnést keltő ügy részletei ezek:

Singer Ármán dr. budapesti ügyvéd ellen néhány hónappal ezelőtt két följelentés érkezett a budapesti ügyészséghez. Az egyik följelentő, Müller Amália galíciai lakos azt panaszolta el, hogy megbízást adott Singer dr.-nak egy négyezer koronás kölcsön megszerzésére, aminek a költségére az ügyvéd előleget vett föl, a kölcsönt azonban nem szerezte meg. Müller Amália visszakövetelte a pénzét, Singer dr. azonban megbízója követelésének nem tett eleget, mire ez sikkasztás címén feljelentette.

A másik panaszos Vogel Károlyné sarajevói illetőségű asszony, aki azt a megbízást adta Singer Ármán dr.-nak, hogy egy 47.000 koronás örökséget vegye fel. Singer dr. a meghatalmazás alapján fölvette a 47.000 koronát, de csak 20.000 koronát küldött el Vogel Károlyné címére.

Vogelné erre szintén sikkasztás címén jelentette föl Singert, ki mindkét esetben azzal védekezik, hogy munkadíj címén tartotta vissza a hiányzó pénzt, a 47.000 koronás ügyben azonkívül még 2500 koronát illeték címén fizetett ki. Kovács dr. vizsgálóbíró ma ismételtén kihallgatta Singer Ármán dr.-t s a kihallgatás után délben letartóztatta. Singer védője, Ödöni Miksa dr. a letartóztatás ellen felfolyamodással élt a vádtanácsához, amely holnap fog dönteni.

Egy házasságközvetítő iroda eseteiből.

Hölgyek multtal és mult nélkül. — A „jó partiek“ találkája. — A mulatság vége.

*

A francia parlamentben nemrégben egy indítványt tárgyaltak, amely az informáló-irodák szigorú ellenőrzését javasolja; mindenekelőtt azt követelik, hogy az ugynevezett informáló-irodák tulajdonosai, vagy azok képviselői, minden hamis adatért felelősségre vonhatók legyenek és szavatosságuk megállapíttassék. Egy francia boulevard-lap most azt az eszmét vetette föl, hogy ugyanaz a szigorú szavatosság terjesztessék ki az ugynevezett házasságközvetítő-irodákra is, mert ezekben még nagyobb üzemek mennek végbe. Ennek az állításnak a bizonyosságául ugyanez a lap megírja a következő törvényszéki esetet:

X., egy ismert házasságközvetítő-cég főnöke egy napon levelet kapott, amely ekként hangzott: „Tisztelt Uram! Én szívesen nősülnék; jó megjelenésű férfi vagyok, évi 10.000 korona jövedelemmel és azt hiszem, hogy egy nőt boldogítani tudnék. A hozományra vonatkozólag nincsenek különösebb igényeim, de csak kiváló szépségű hölgyet vennék feleségül. Ha tud valakit a részemre, ugy szívesen mennék el az értesítésért önhöz az irodájába esti 8—9 óra között.“ Az igazgató ur a fejét vakarta. Díjat nyert szépségek mégsem szaladgálnak az utcán. Azok a hölgyek, akik éppen rendelkezésére állhattak, multtal vagy mult nélkül, sok kívánni valót hagytak szépség dolgában.

Még az esett felett gondolkozott mélyen, amikor egy második levél jutott a kezébe: — „Tisztelt uram — így kezdődött az irás — én egy harmincéves-gyermektelen özvegy vagyok és még egyszer szerencsés szeretnék lenni, de csak is olyan férfi oldalán, aki nekem megtetszenék. Azt mondják, hogy én igen szép vagyok, éppen azért férjem is szép legyen. Vagyonom van és ezért nem akadályoznak vagyoni szempontok... „Meg kell vallanom, hogy a házasságközvetítő-knek jó istenük van — így szólott mosolyogva már most az igazgató.“ És minden további kérdészködés nélkül, felelt mindkét címnek és magához rendelte őket, hogy aztán egymással megismerkedhessenek.

A megirt órára üzleti helyiségébe beléptek, előbb egy csunya kis férfi, akinok óriási pupja volt; utóbb egy cérnavékony hölgyecske, óriási nagy orral és fogatlan szájjal. A kezében a „szép hölgy“ egy óriási, özönvíz előtti esernyőt tartott és egy mesenagy vásári kosarat. Mind a két különleges látogató udvariatlan fajtáju volt. Az ur nem is vette ügyet az esernyős hölgyre, ráiravált az igazgatóra:

— Ön ide rendelt engem! Mi a kívánsága?

A házasságközvetítő, aki a ritka párocska láttán zavarba jött, ezt dadogta:

— Ide kértem önt, mert ennek a hölgynek akartam bemutatni, mert mindketten irtak nekem.

— Mit? Én irtam önnek? — kiáltozta a pupos.

— Én sem tudom, mit ért ez alatt — szolt az öreg tündér.

— De kérem, hiszen itten vannak a levelek...

Hiszzen azt irták, hogy házasodni akarnak!

— Én, házasodni? No ez nem rossz! — kiáltozta a kis pupos ember.

— Én ezzel az urral házasságra lépjek? Hát ez már mindent tulszárnyal — mondta a dühössé vált nőcske.

— Ezt az ügyet különben nem itt intézzük el — ordította az emberke, — majd megmutatom, hogy egy magamfajtáju emberrel ilyen élceket nem fog megengedhetni magának.

— Igaza van — szekundált neki a nőcske. — Menjünk a rendőrségre — indítványozta egyuttal.

Az eset a rendőrségre, onnan a törvényszékre került és a házasságközvetítő elítélésével végződött, mert a törvényszék ítélete szerint a házasságközvetítő köteles gondosságot mulasztott, amikor elfelejtett pontos értesüléseket beszerezni azokról, akiket irodájába rendelt...

Kétezer korona a fürdőkádban.

Tolvaj könyvelő.

Távirati tudósítás.

Arad, szeptember 21.

Nagyszabásu lopás ügyében folytat nyomozást napok óta a nagyváradi rendőrség. Az eset passzív hőse Kugler Antal vaskereskedő.

Kugler Antalnak jól jövedelmező faipari vállalata volt, melyet épen most akart átadni. Az üzlet lebonyolításával nagyon el volt foglalva. Tizenötödikén egész nap a vaskereskedésben foglalkozott és faipari vállalatának irodájába alig volt ideje benézni. Ebben az irodában tartotta Wertheim-szekrényben értékpapirjait és pénzét. A szobában egyedül a könyvelő dolgozott, aki évek óta volt alkalmazásban a vállalatnál s főnökének teljes bizalmát érdemelte ki hűségével és szorgalmával.

Kugler megbízott könyvelőjében, aki teljesen be volt avatva főnökének üzleti viszonyaiba. Kuglernek e hó 15-én hirtelen pénzre volt szüksége. Fölnyitotta a Wertheim-szekrényt és kivette belőle takarékkönyveit. Meglepetve látta akkor, hogy a Biharmegyei Takarékpénztár által kiállított két betéti könyvében nagyobb összegről szóló kivétel van följegyezve szeptember 13-iki kelettel. Az egyik könyv végösszegéből 2100, a másikéből 1000 korona hiányzott. A kellemetlen fölfedezés után Kugler nyomban a Biharmegyei Takarékpénztárba ment, ahol Lukács Lajos főtitkárától azt a fölvilágosítást kapta, hogy egy szőke, magas termetű fiatalember jelentkezett nála a könyvekkel és kivette a pénzt.

Kugler ekkor a rendőrségre ment, ahol jelentést tett a titokzatos lopásról. Azóta folyton tart a nyomozás, amellyel a rendőrség két ügyes detektívjét bízták meg. A detektívek a legnagyobb buzgalommal nyomoztak a titokzatos ügyben, amelyre azonban nem sikerült világosságot deríteniök. Eleméry Ferenc főkapitány egész esomó tanut és gyanuba fogott embert hallgatott ki az esetről. Előzetes letartóztatásba vette a rendőrség többek között a könyvelőt is, akit azonban szabadon boesátottak, mivel nem került bizonyíték bűnösségére nézve.

Tegnap délután érdekes fölfedezésre jutottak. A pénztárat egyik tisztviselőjének nyilatkozata alapján megállapították, hogy az illető, aki a lopást elkövette, ugyanazon a napon egy másik takarékkönyvvel kisebb összeget helyezett el a pénztáratban.

Az esti órákban a nyomozás során nem várt adatok kerültek a rendőrség kezébe. A rendőrség a fenforgó gyanuokok alapján letartóztatta a Kugler-cég volt könyvelőjét, Rosenberg Mátyást és ennek sógorát, Jakab Sámuel.

A Biharmegyei Takarékpénztár pénztárosnőjének utbaigazítása alapján a nyomozás vezetői megállapították, hogy a betéti könyvre Jakab Sámuel vette föl a pénzt. Jakab a rendőrségnél őszinte vallomást tett és beismerte, hogy 2100 koronát vett föl a pénztáratból. Azzal védekezik, hogy sógora adta át neki a könyvet és megbizta, hogy a pénzt vegye föl.

Rosenberg tudni sem akart a dolgról, kö-

vetkezétesen tagadott. Az éjszaka Zilahy Kálmán egész éjjel vallatta a letartóztatottakat. A detektívek késő éjjel a pénz egy részét több mint 2000 koronát) is megtalálták Rosenberg egyik rokonának a lakásán. A pénz a fürdő-kádban volt elrejtve és a detektívek csakhamar rábukkantak. Amikor Rosenberg megtudta, hogy a lopott pénzt megtalálták, megtört és beismerte a bűnét.

Az erélyes karszemélyzet.

Az Operaház kórusának bérmozgalma.

Távirati tudósítás.

Arad, szeptember 21.

Emlékeztet, hogy a tavalyi operaházi sztrájk befejezése alkalmával Mészáros Imre, az Operaház igazgatója, írásos ígéretet tett a karszemélyzetnek, hogy fizetésrendezési kívánásukat teljesíteni fogják. Elmuitt azonban a tavaszi szezon, elmúlt a nyár és még mindig nem történt semmi. Az Operaház karszemélyzete most már végleg megunt a türelmes várakozást. Elhatározták tehát, hogy írásos beadványban figyelmeztetik az igazgatót írásban tett és magára nézve kötelezőnek vallott ígéretének a beváltására. Ebben a beadványukban bejelentik, hogy október elsejéig még türelmesen várakoznak és ha addig az időpontig nem hozzák be az évek óta megígért fizetésrendezést, kénytelenek lesznek a *legennergikusabb eszközökhöz folyamodni*.

A karszemélyzet ma délután értekezletet tartott, mely előtt a mozgalom vezetői bejelentették, hogy Mészáros igazgató arra kérte őket, hogy a fizetésrendezés ügyét ne kössék fix-terminushoz, hanem várják meg, míg a képviselőház a jövő évi költségvetés operaházi tételét megszavazza. Kijelentette még az igazgató, hogy a fizetési többlet úgy van felvéve a költségvetésbe, ahogy az énekkar kívánta.

Az értekezlet hosszas vita után azt a határozatot hozta, hogy további magatartását a karszemélyzet attól teszi függővé, hogy *csakugyan benne van a kívánt többlet az állami költségvetésben*. Bizalmiférfiakat küldtek ki, hogy erről meggyőződést szerezzenek.

IRODALOM ÉS MŰVESZET.

A színház műsora:

Szombat: Vig őz vegy, operett. Dióssy Nuszi és B. Szabó József bemutatkozása. (A bérlet.)
 Vasárnap: Délután: Peleskei notárius, énekes bohózat. Este: Varázskeringő, operett. (B bérlet.)
 Hétfő: Kis herceg, operett. Új bemutatásban, teljesen új kiállításban. (C bérlet.)
 Kedd: Kis herceg, operett. (B bérlet.)
 Szerda: Lovag ur, vigjáték. Beregi Sándor bemutatkozása. (B bérlet.)
 Csütörtök: Lupin Arzén, dráma. Bemutató előadás. (C bérlet.)
 Péntek: Lupin Arzén, dráma. (A bérlet.)
 Szombat: Casanova, operett. (B bérlet.)

* A színházi előadások. Szombaton kezdődik az idei téli szezon a színházban, amely iránt — mint a tegnapi közölt színházi bérlők névsorából kitűnik — nagy az érdeklődés a városban. Az első előadás szombaton lesz. A Vig őzveg kerül ekkor színre a címszerepben Dióssy Nuszival, a színház új primadonnájával és B.-Szabó Józseffel.

* Hírek az Urániából. Szerdán mutatja be az Uránia színház utoljára azt a nagyhatású műsort, melynek minden egyes száma valóságos elbűvölte a közönséget. Különös tetszést aratnak a katonai képek, továbbá a cigaretta gyártásnak természet után való bemutatása. Kitűnő drámai és humoros mozgóképek egészítik ki a jeles műsort. Legközelebb bemutatja az Uránia De Sgardelli, honvéd hadnagy kiváló darabját: A jövő háboruját, mely

Budapesten az Uránia színházban eddig több mint száz előadást ért meg. A kiváló darab a modern harcászatot mutatja be színes, szakértő leírásban, nagyszerű vetített és mozgóképekkel illusztrálva. 791

Bocsánatkérés a királytól.

A bűnbánó Sternberg gróf.

Távirati tudósítás.

Arad, szeptember 21.

Szokatlan dologról hoz hírt Bécsből a táviró. Sternberg Adalbert gróf, a gorombaságairól általánosan ismert osztrák képviselő ma bűnbánó levelet írt az osztrák képviselőház elnökének. A levélben bocsánatot kér a királytól, a megsértett főhercegektől és mindazoktól, akiket valaha a parlamentben megbántott. Ez a Canossa-járás arra vezetendő vissza, hogy a grófnak hat évig húzódott becsületbeli ügye nemrég elintézését nyert. Megirtuk annak idején, hogy a gróf ellen, aki tartalékos tiszt, becsületbírósi eljárás volt folyamatban és a király egyenes utasítására Sternberget rehabilitálta a becsületbírósi bíróság. A gróf most hálából ezt a levelet intézte a képviselőház elnökéhez:

Elnök Ur! Miután az első Landwehr-gyalogezred tisztikarának ítélete becsületemet és szatiszfakció-képességemet teljesen kétség felül állónak mondotta ki és miután az eddig fennállt becsületbeli ügyeket lovagias uton elintéztem, kötelességemnek tartom mindazon igazságtalanságokat, melyeket becsületemért való harcban elkövettem, amennyiben lehetséges, jóvá tenni. Azt hiszem, hogy ezt ebben a pillanatban, mikor már senki ebben felelősségre nem vonhat, megtehetem anélkül, hogy valaki obbe nem tiszta motivumokat magyarázhatna bele.

Elsősorban Ő felsége a császár bocsánatát kérem szent személye ellen tett támadásokért, mivel azokat kizárólag kétségbeejtő helyzetemben tettem és azokat mind visszavonom. Visszavonom továbbá támadásaimat Rainer főherceg ellen és azok felett legnagyobb sajnálkozásomat fejezem ki. Kötelességemnek tartom most, miután ügyem, dacára a hadsereg és a generálisok ellen intézett heves támadásaimnak, objektív módon nyert elintézését, hogy a *hadsereg és tábornokok* ellen intézett e támadásokért, amennyiben azok a képviselőt megillető kritika határain tulmentek, bocsánatot kérni. Végül kijelentem, hogy az *összes sértéseket*, melyeket direkt vagy indirekt összeköttetésben becsületbeli elítéléssel a parlamentben a miniszterek, magas hivatalnokok, képviselők és újságírók ellen mondtam, amennyiben azok a kritika jellegével nem bírtak, visszavonom.

Kérem Önt Elnök ur, hozza ezt a nyilatkozatot a tisztelt Ház elé. Kötelességemnek tartottam, hogy szerencsétlen becsületbeli ügyem elintézése után ezzel a nyilatkozattal az összes még fennálló disszonanciákat eloszlassam, hogy így normális utakra való visszatérésem után népemnek és választóimnak érdekeit jobban képviselhessem. Amidőn kérem Elnök urat a nyilatkozatnak a Házal való közlésére és a hivatalos reichsrati tudósító útján való nyilvánosságra hozására,

maradtam kiváló tisztelettel

Sternberg Adalbert gróf.

AZ ARADI KÖZLÖNY TELEFONSZÁMAI:

Szerkesztőség — — — — — 357

Kiadóhivatal éshirdetési osztály — 151

HIREK.

Öngyilkos magánhivatalnok.

Távirati tudósítás.

Arad, szeptember 21.

Tegnap este egy fiatal ember tért be az Erzsébet-köruton levő Royal-szállodába, ahol az I-ső emelet 134. számú szobában szállott meg. Ma reggel fél hat óra tájban revolverlövésnek zaja riasztotta fel a szálloda lakóit. A fiatal ember szobájából hallatszottak a lövések. Az alkalmazottak odarohantak, de az ajtót zárva találták. Rendőrt hittak, aki feltörte az ajtót. A fiatal embert egy karosszékből a tükör előtt holtan, átlőtt halántékkal találták. Browning-revolver hevert mellette, a *golyó keresztül szaladt a szerencsétlen ember fején és a tükörbe furódott*.

Az asztalon több levelet találtak, amiket a fiatal ember éjszaka írt. Az ágy érintetlen volt s ebből arra következtetnek, hogy az életunt az éjjelt ébren töltötte. Az egyik levél a rendőrségnek szólt:

„Nevem Pók Lajos. Magánhivatalnok vagyok. Lakom Erzsébetfalván, Posta-utca 4. szám alatt. Anyám Pókné Képes Lili postamesternő Tarcalon, Zemplénmegyében. Kérem táviratilag értesíteni. Ha érdeklődő újságírók jönnek, kérem megmondani, hogy meghaltam, mert nem tudtam, hogy miért éljek. Ne jöttek legyen hiába.”

Egy másik levél címzése ez:

„Csak családomnak, halálom esetén felbontandó.”

A harmadik levél Nagy István és Müller Rudolfnak szól Rákóczi-ut 19. A fiatal öngyilkos 20 éves. Holttestét a bonotani intézetbe vitték.

— Időjárás. A meteorológiai intézet jelentése szerint e hó 22-én az időjárás: enyhe, olvátva csapadék.

— Kossuth Lajos születése napja. A budapesti egyesült jótékony magyar asztaltársaságok központja diszes és nagy számú közönség részvétele mellett, a kik között tekintélyes csoporttal képviselve volt az egyetemi ifjuság is, ünnepelte meg Kossuth Lajos születésének évfordulóját e hónap 19-én, vasárnap este a József főherceg szálló disztermében. Az ünnepély *Koltai Pál* elnök nyitotta meg; az ezüst Kossuth serleggel, amelyet az egyesület ennek a napnak emlékére alapított, *Benedek János* dr. orsz. képviselő, társelnök mondott Kossuth emlékének szentelt nagyszabású beszédet. Utána beszéltek még *Szilágyi Károly* és az ifjuság nevében *Réder Dezső* joghallgató. Szavaltak: *Szendrei László* és *Forrás Lajosné*. A szép ünnepély *Bródy Lajos* dr. beszédével fejeződött be.

— A bolgár király áttérése. *Belgrádi* távirat jelenti: Itt az a hír terjedt el, hogy *Ferdinánd* bolgár király a római katolikus vallásról áttér az ortodox hitre és *Miklós* orosz cászár lesz a keresztapja. A hírt Szerbiában nagy örömmel fogadták.

— A cászár látogatásai. A Daily Mail jelenti Pétervárról: *Miklós* cászár elhatározta, hogy *Vilmos* osztrák cászár látogatását még ez év őszén viszonzni fogja. A cászár ez okból nem Konstantinápolyon, hanem Berlinen át fog Olaszországba utazni. — Rómából táviratozzák: A cászár olaszországi látogatását, melyet már ismételve elhalasztottak, október 10-ére tervezik. A népies pártoknak, különösen a szocialistáknak és anarchistáknak a cászár látogatása ellen tegnapi tervezett gyűléseit a rendőrség eltiltotta.

— **Betörés egy hercegi kastélyba.** Esterházy Alajos herceg magyar gárdakapitány, lovassági tábornoknak a zalamegyei novai járásban levő vadászkastélyában a minap éjjel betörők jártak. A betörők szeptember 15-én éjjel a hercegi kastély éléskamrájának nyitva felejtett ablakán át hatoltak be a kastélyba. Az éléskamrából több szobán át behatoltak a herceg hálószobájába, a hol a herceg aludt. Agya mellett egy széken feküdt bőrtáskája, a melyben pénzt és értéktárgyait szokta tartani. A rablók a bőrtáskát a hálószobából nyíló ebédlőbe vitték, ott kinyitották, s a benne lévő 3320 korona készpénzt és egyéb értéktárgyakat magukhoz véve, a folyosó ajtaját belülről kinyitva, eltávoztak. A lopást a herceg maga vette észre, a midőn reggel négy órakor fölkelte, hogy egy előtte való napon meglőtt szarvasbikát kerestessen. A herceg azt hiszi, hogy a betörők többen lehettek, s a míg az egyik a bőrtáskát nyitogatta, a másik az ágya mellett őrködött, hogy *főlébredése esetén elnémita*. Erre vall az a körülmény, hogy az ágy mellett egymás mellé elhelyezett cipőket szét-szórva találta. A nyomozást a járás főszolgabírája vezeti a csendőrséggel együtt. Megállapították, hogy a betörést csakis a kastélyban teljes jártassággal bíró emberek követhették el, mert különben nem járhatták volna be észrevétlenül az egész kastélyt. A nyomozást nagy energiával folytatják.

— **Merénylő férj.** Budapestről jelentik: Ma reggel nyolc órakor Niri János 39 éves napszamos a József-körut 68. számú ház előtt megleste a feleségét, Molnár Margitot és hatszor egymásután rálőtt. A golyók közül csak az egyik találta az asszonyt a nyakán. A mentők a II. számú sebészeti klinikára vitték. Niri különváltan élt a feleségétől. A válópör most volt folyamatban. A férj kiakart békülni az asszonynyal, de ez hallani sem akart róla. Ezért határozta el magát Niri a merényletre. A rendőrség letartóztatta a merénylő napszamosot.

— **Meglincseltek egy asszonyt.** Nagyváradról jelentik: Gálospetri községben Dobos Károly gazda rájött, hogy a felesége megcsalja a saját kocsisával. Az asszony éjszaka rendszeren kiszökött az istállóba. A gazda ezt két napon át figyelte, harmadnap pedig összehívta három jó barátját s azoknak elmondta, hogy a felesége csuffá tette, de ő boszút áll rajta. Csuffá teszi a falu előtt. A barátok helyeselték az eszmét, aztán együtt idogálni kezdtek. A gyanútlan asszony, mikor látta, hogy az ura és a vendégek eláztak a bortól, kiszökött az istállóba a szerelmes kocsisához. Dobos Károly, mikor észrevette, hogy eltűnt az asszony, botot fogott és a részeg cimborái kezébe is egy-egy dorongot adott s kimentek az istállóba. Az asszonyt a kocsis karjaiban találták. A részeg férj a pajtásaival végig botozta a hűtlen asszonyt az udvaron s ahogy volt, ruhátlanul kikergette az utcára. Az éjjeli őr bekísérte az asszonyt a községházára. A kocsis, aki gazdája haragjától félt, megszökött.

— **Megakadályozott szerelmi dráma.** Fővárosi tudósítók jelentik: Nárosi János 26 éves címfestő régóta udvarolt Maczka Brigitta nyomdászleánynak, aki a Hold-u. 7. számú nyomdában volt alkalmazva. A leány édes anyja rossz szemmel nézte Nárosi udvarlását s a napokban meg is tiltotta a fiatal embernek, hogy leánya után járjon. Nárosi ez annyira elkésztette, hogy revolvert vásárolt s elhatározta, hogy lelövi a leányt, azután öngyilkos lesz. Ezt el is mesélte az ismerőseinek, akik, hogy a drámát megakadályozzák, értesítették a rendőrséget. Az elkéseredett szerelmes tegnap este meg is jelent a leány Szegényház-tér 12. számú lakása előtt, de itt már várták a rendőrök és bevitték a főkapitányságra. Revolvert és több bucsu levelet találtak nála. Letartóztatták.

— **A multság vége.** Vajdahunyadról táviratozzák: Kratschvill Péter m. kir. vasgyári ács e hó 19-én többedmagával hajnalig mulatott. Mikor hajnalban ittas állapotban hazafelé tartott, a Cserna patakon átvezető átjáró palról beleesett a vízbe. Kratschvill annyira ittas volt, hogy az egészen sekély vízből nem tudott kimenekülni, s belefult. 20-án reggel találták meg hulláját az alig pár láb mély vízben.

— **Letartóztatott hasbeszélő.** A „Das Programm” és az „Internationale Artisten Revue” című artista szaklapok cikket közöltek arról, hogy Fiedler János magyar hasbeszélőt, aki a nyáron Aradon is működött, *letartóztatták a határon*. Ez alkalomból Magyarországot és a magyar viszonyokat ugyancsak sértő jelzőkkel emlegetik, mint a hol a tisztességes emberekkel barbár módon bánanak s a külföldi artistákat intik, nehogy Magyarországra jöjjenek. Most Sopronból jelentik, hogy Fiedler Jánost a határrendőr igazolásra szólította fel, mert hasonlított egy körözés alatt levő bűnshöz. Fiedler észbe kapott, hogy most reklámot csinálhat magának s megtagadta az igazolást. Erre leszállították a vonatról. Fiedler most a rendőrtisztviselő előtt is folytatni akarta játékát s magát „anarchistának” vallotta. A rendőrtisztviselő észrevette, hogy vele illetlen és helytelen tréfát űz a hasbeszélő, s figyelmeztette, hogy igazolja magát. Erre Fiedler elővette utlevelét s csak akkor igazolta magát. A helyett, hogy megbüntették volna, szabadon eresztették, mire a vicces Fiedler egy Mikosch-történetet költött s beküldte a két artista lapnak, hogy milyen barbár föld ez a Magyarország. Ez az ember ismert magyargyalázó. Tavaly Lodzban (Orosz-Lengyelország) még a magyar artisták is kerültek, mint a bünt, mert uton-útfélen gyalázta Magyarországot. Eddig a soproni híradás. Most azt olvassuk az Artistavilágban, hogy Fiedler J. Tamás nevű *artistát kizárták az egyesületekből*.

— **Megölte a feleségét.** Makóról táviratozzák: Hellenban Imre makói lakos ma reggel összeveszett a feleségével, s veszekedés közben annyira méregbe jött, hogy baltát ragadott s kettéhasította feleségének a fejét. Az asszony rögtön szörnyethalt. A dühöngő ember ekkor még a szomszédasszonyát is megtámadta és súlyosan megsebesítette. A gyilkos férjet letartóztatták.

— **Fődbeomlás Budapesten.** A Palota-ut 7. szám alatt a napokban kezdték építeni József főherceg automobil-garázsját. Földmunkások most végzik az alapozást. Mintegy négy méter mélységre ástak és elfelejtették feltámasztani a földet. A meglazult földréteg ma délben beomlott s maga alá temette Fontó Pál 28 éves és Babarcsa István 46 éves napszamosokat. Mindkettőt súlyos sérülésekkel a Rókus-kórházba vitték.

— **Felhívjuk az uriközönség figyelmét** Hirsch Antal uri szabó műtermére, Andrassy-tér 18. sz., hol a legfinomabb szövetekből elegáns és olcsó ruhák szerezhetők be. 3632

— **Kossak** csász. és kir. udv. és kamara fényképész műtermé. Weitzer János-utca 3. sz. Telefon 657. 2811

— **Francia likőrök** legbiztosabb készítésére, — házilag — a likőr aroma 1 üveg 60 fillér Vojtek és Weisznál. 17

EGYESÜLETI ÉLET.

(*) Aradi Kereskedők Köre szeptember hó 22-én, szerdán este 9 órakor, a kör helyiségében választmányi ülést tart, a melyre a tisztikart és a választmány tagjait ez uton is meghívom. *Tedeschi* Viktor elnök.

(*) Az Aradi Turista Egyesület f. hó 22-én, szerdán este 6 órakor, az egyesület helyiségében (Vas-szálló I. emelet) rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egyesület tagjait tisztelettel meghívjuk. A közgyűlés tárgysorozata: 1. A gainai menedékház telkének átvétele tárgyában kötendő szerződés megkötéséhez két meghatalmazott kiküldése. 2. Knar Lajos alelnök lemondása s ezzel kapcsolatosan a választmány előterjesztése nevezettnek tiszteleti taggá választása iránt. 3. Alelnök választás s ennek következtében esetleg megürült állás betöltése. 4. Üres választmányi tagsági helyek betöltése. 5. Indítványok. Arad, 1909. szeptember hó. Tisztelettel az elnökség.

TARKASÁGOK.

(A *giesshübler* ellensége.) A szoborleplezési ünnepségből maradt még néhány apró történet, amely a megírásra önként kínálkozik. Ezek közül való az alábbi história is. Vasárnap este nagyobb társaság volt együtt az egyik Andrassy-téri kávéházban. Természetesen boroztak, amelyhez különféle ásványvizeket szolgált fel a pincér. A társaság nagyon jó hangulatban volt, amikor egyszerre csak megjelent a körszakállas, ós fejű *Sümei Vilmos*, a „Magyarország” kiadója, aki nem győzi eléggé hangoztatni, hogy ő az egyetlen magyar ember ebben a szegény hazában.

Sas szemével végig tekintett az ásványvizes üvegek között s hangosan olvasta azok vignettáját:

— Szalvátor, parádi, *giesshübler*.

Amikor az osztrák *giesshübler* viz üvegét megpillantotta, szó nélkül felkapta és kidobta az utca közepére.

— Jó magyar ember nem iszik osztrák vizet.

Erre egy antikoaliciós aradi ügyvéd ezt a megjegyzést tette:

— Ugy látszik, a *giesshübler* forrás tulajdonosa nem tartozik a „Magyarország” hirdetői közé.

(A *szállásosináló*.) Ez a Fehér Keresztben történt még szombaton éjszaka. *Zubor Andor* aljegyző, aki tudvalevőleg az idegen uraknak volt a főszállásosinálója, együtt szórakozott a képviselőkkel, ujságírókkal. Az esős időre való tekintettel szörnyen elbnsultak a hon komoly atyái. Ez a nagy elbusulás több pezsgős üveget eredményezett és éjjel után már a képviselők táncsteremnek nézték a Fehér Kereszt téli kertjét.

Szász József képviselő legtöbb pezsgőt fogyasztott és miután ismerte önmagát, imigyen szólt *Zubor* jegyzőhöz:

— Jegyző ur, én érzem, hogy soha nem talállok haza a lakásomra, ha föl nem irom a noteszembe. Diktálja be nekem, hogy tulajdonképpen hol is lakom én.

Zubor megtette. A többi vendégek is követték *Szász József* okos példáját, mert ők is közel voltak ahhoz a boldog állapothoz, amikor az ember csak a fiakkeros kocsi segítségével tud a lakására jutni. Amikor már mindenki fölírta a lakását, úgy hajnal felé előállott *Zubor Andor* és mielőtt erősen megtámaszkodott a szilárdan álló márványasztalban, könyörögve szólt a vendégeknek:

— Most már arra kérem az urakat, hogy írják föl egyuttal az én lakásom címét is és adják oda a fiakkeros kocsisnak . . .

Mielőtt kályhát vásárolna, tekintse meg

SZILÁGYI ÉS TÁRSA,

ARAD, Boros Beni-tér 15.
szám alatt létező, remekül felszerelt kályhagyári raktárát.

(A leendő szerző.) A gyermekmondások közt, melyek bennünket, felnőtteket, annyiszor elbájolnak és megkacagtatnak, bizonyára előkelő helyet foglal el a következő, melynek egy négy éves apróság a szerzője.

A kis öreg, akiről a történetben szó van, Erényi Nándor színházi írónak a fiacskája. A minap társaság volt Erényiéknél s egy szép asszony tréfásan megkérdezte a kis trónörökösöt, hogy gondolkodott-e már jövőendő életpályája felől?

A gyerek ragyogó szemmel bólintott:

— Én szerző leszek, mondta önérzetesen.

Erényi, az öregebb, büszkén nézett szét e mondás után a vendégei között.

— Lássák kérem, mondta dicsekedve, hogy a leszármazásról szóló teória mégse bolondság. Ez a kis fiu még nem tudja, hogy én a színházi irodalom terén működöm tizenöt év óta, de már önkéntelenül is a színpad az ideálja. Ime, a legbiztosabb bizonyossága az átöröklési elmélet igazságának.

Mindenki helyeslőleg bólintott s az előbbi szép asszony még egyszer odafordult a fiatal urhoz:

— És miért akarsz szerző lenni, kis fiam?

— kérdezte kíváncsian.

— Hogy miért? — válaszolta a gyerek vállatvonva. — Mert az a világon a legkényelmesebb mesterség. Az ember sohase dolgozik, csak elviszi a mindeneseányt a nagyságához, átadja a cselédkönyvet s aztán zsebre teszi az egy koronát, vagy az egy forintot. Ha szerző leszek, akkor az anyuskának is én fogom hozni a szakácsnét és a szobalányt...

Erényi Nándor, a fia kijelentése után, többé egy kukkot se szólt az átöröklési teoriáról...

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ Vizsgálat a „könyöradomány“ gyűjtők ellen. Néhány hónappal ezelőtt megirtuk, hogy a buttyini csendőrség letartóztatta Weiszberger Krausz József és Katz Lipót budapesti lakos, notárius gonosztevőket, mert hamisított engedély alapján könyöradományokat gyűjtöttek. Ilyen módon Arad megyében körülbelül ezer koronát gyűjtöttek össze, amelyet saját céljaira használtak fel. Az aradi királyi ügyészség mindkettőjük ellen közokirat hamisítás és csalás büntetési címén indítványozta a vizsgálat elrendelését, de Domokos László vizsgálóbíró elutasította az indítványt és megtagadta a vizsgálat elrendelését, mert szerinte legfeljebb közbiztonság elleni kihágást követtek el a terheltek, amennyiben engedély nélküli segínyt gyűjtöttek önmaguknak. Az ügyészség felfolyamodott a vizsgálóbíró végzése ellen, amelynek a nagyváradi tábla helyt is adott és a vizsgálóbíró végzésének megváltoztatásával mindkét terhelt ellen elrendelte a vizsgálatot csalás és közokirat hamisítás miatt.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Ujradí havi gabonavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Ujrad, szeptember 21.

Az elmaradt esapadékot kárpótolva kaptuk. Most már elég is lenne. Részint mert a föld elegendő öntözésben részesült, részint mivel a folytonos eső az őszi munkálatok teljesítését késlelteti.

A gabonaüzlet irányzata folytatólag szilárd. Az áremelkedést azzal indokolják, hogy a legtöbb megjelent hivatalos termésjelentés bár csak csekély eltéréssel tünteti fel gyengébbnek

az eredményt, előző jelentéssel szemben, valójában a termés még gyengébb és ez a legközelebbi jelentésben már kifejezésre fog jutni.

A mai piacon eladásra került:

1300 mm. buza (uj)	13:00—13:70
200 mm. árpa (uj)	6:70—6:80
100 mm. tengeri (ó)	7:20—0:00
200 mm. rozs (uj)	9:00—9:10
100 mm. zab (uj)	7:00—0:00

A gabonaárak 50 kilogrammonként koronában értendők.

Budapesti áru- és értéktőzsze.

Távirati tudósítás.

Budapest, szeptember 21

Amerika változatlan. Készárú: Kínálat, vételkedv kielégítő. 40 ezer mm. 5—10 fillérrel magasabb.

Az árak 50 kilonkénti számítva:

	Déli zárlat	2 órai zárlat
Tengeri 1910. májusra 7.11—7.12	7.06—7.07	
Buza 1909. októberre 13.94—13.95	13.96—13.97	
Buza 1910. áprilisra 14.01—14.03	14.05—14.06	
Ros 1909. októberre 9.73—9.74	9.74—9.75	
Zab 1909. októberre 7.43—7.44	7.44—7.45	
Ros 1910. áprilisra 10.05—10.06	10.05—10.07	

Zárlat 5 órakor.

Osztrák hitelrészvény	668 50
Magyar hitelrészvény	774 25
Közuti vasút részvény	612 25

A Temesvári Lloyd-Társulat

terménycsarnokának hivatalos árjegyzése.

Távirati tudósítás.

(Árak 50 kilogrammonként korona értékben.)

1909. szeptember 21.

Buza (szokvány-minőség):

75 kilogrammos uj	13:00—13:10
76 " " " " " " " " " "	13:10—13:20
77 " " " " " " " " " "	13:20—13:30
78 " " " " " " " " " "	13:30—13:40

Buza (Temesvári keresk. áru):

75 kilogrammos uj... ..	12:00—12:95
Ros uj... ..	8:80—8:85
Árpa uj	6:60—6:70
Zab uj	6:65—6:70
Tengeri régi	7:20—7:25

Budapest kőbányai sertéskereskedelem.

— Szeptember 21. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon feletti súlyban — fillérig; közép páronként 400—400 kilogrammig terjedő súlyban — fillérig; fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon feletti súlyban 140—42 fillérig; fiatal közép páronként 240—280 kilogrammig terjedő súlyban 142—144 fillérig; könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő súlyban 144—145 fillérig.

Sertéslétszám: szeptember hó 17. napján volt készlet 2623 darab, szeptember 18. napján felhajtatott 745 darab, szept. 18. napján elszállított 435 darab, szeptember 19. napjára maradt készletben: 26,547 darab.

A hízott sertés üzlet irányzata vevők élénk.

URANIA SZÍNHÁZ.

(Báró Simenyi-utca I. szám, Szabadság-tér mellett.)

Műsor 1909. szeptember 22-én, szerda:

1. Különös álm. Humoros. — 2. Cigarettagyártás. Látványosság — 3. Gazda és szolgál. Dráma. — 4. Elvezett harangok. Látványosság — 5. Két sportifru. Humoros. — 6. Epizód az olasz háborúból. Dráma — 7. Tűzkadó részeg. Kacagató. — 8. Az olasz hadsereg. Látványosság.

Előadások délután 6 órától kezdve.

Előkészületen:

A jövő háboruja. 3 felvonásban. Irtó: De Sgardelli Caesar.

As előadásra bármikor be lehet menni.

As előadások alatt a cs. és kir. 88. gyalogezred zenekara játszik. — Cukrászda.

Özv. nagykegy Fekete Béláné szül. v. Ballier Ete ka mint testvér, megtört szívvel tudatja forrón szeretett egyetlen testvérének

Ladányi Lajosné szül. v. Ballier Áspázia néhai Ladányi Lajos volt lippai főszolgabíró özvegyének

hoszas szenvedés után folyó évi szeptember hó 19-én, reggel 7 órakor történt gyászos elhunytát.

A megboldogult földi maradványai f. hó 20-án délután 4 órakor fog saját házából a máriaradnai római katolikus sírkerében örök nyugalomra tételni.

Az engesztelő szentmise áldozat folyó évi szeptember hó 21-én, reggel 9 órakor fog a máriaradnai Szent-Ferenc rendűek templomában az Eggek Urának bemutatni.

Máriaradna, 1909. évi szeptember hó 19-én. 3620

Aldás legyen porai felett!

MEGELŐZŐ INTÉSKEDÉS
TÖRTÉNELETTÉNYEK

APTAMÁSI

TRINUMGÓDOLVA

zel gyomor, vesé-, hólyag és
bélbántalmaknál oala-
mint asthma, bronchiale,
köszvény és húgysavas
diathesis eseteiben.

KAPHATÓ: Nagy Farkas
és Fejér Gyula cégeknél
8415 Aradon.

Ügynökök

kerestetnek

fa eladásra
magas jutalék
mellett.

Cim a kiadóban.

3635

Ciroktermés értékesítése céljából kérjen ajánlatot a

Magyar cirok kereskedelmi betéti társaságtól

Budapest, V. Akadémia-u 16. — Raktár: Kurtics.

Október, novemberi szállításra legelőnyösebben vesz cirokszalmát. Több éves előszerződésre készsággel tesz ajánlatot.

Feltűnő olcsóságok!

3103

Dacára a folytonos árak emelkedéseinek, alkalmat nyújtok a t. nagyérdemű közönségnek az alatt elsősorolt árukat **feltűnő, mesés olcsó árakban** nyújtani:

Férfi és női szövetek,	Törülközők,
Angol Zefirek,	Legujabb Atlasz barchettok,
Kanavász,	Ágygarnitúrák,
Vásznak,	Zsebkendők,
Chiffonok,	Zsinór és Piquet-barchetok,
Asztalneműek,	Valódi Rumburgi vásznak,

stb., stb. szakmába vágó cikkek, míg ezen készlet tart.

MAUTNER R.

„OLCSÓ ÁRUHÁZA“ Hunyady-utca.

Üzleti órák: reggel 7-től 12-ig és délután 2-től 7-ig.

Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület nyeremény kötvényei.

Évente 3 huzás.

Legközelebbi huzás 1909. október 5-én.

Főnyeremény 600,000 korona.

1	nyeremény	50,000	korona.
1	"	20,000	"
1	"	6,000	"
2	"	3,000	"
3	"	2,000	"
5	"	1,000	"
20	"	500	"
24	"	400	"
92	"	200	"

Ajánlom megvételre ezen nyeremény kötvényeket, a budapesti tőzsdén jegyzett árfolyamon. Minden egyes darabra 90 korona **előleget** nyújtok **6%-os utólagosan fizetendő** kamat mellett: 3631

Goldschmidt Sándor

banküzlet, Arad Minorita-palota.

Teléfono szám 151.

Nagy
könyvkötészet.

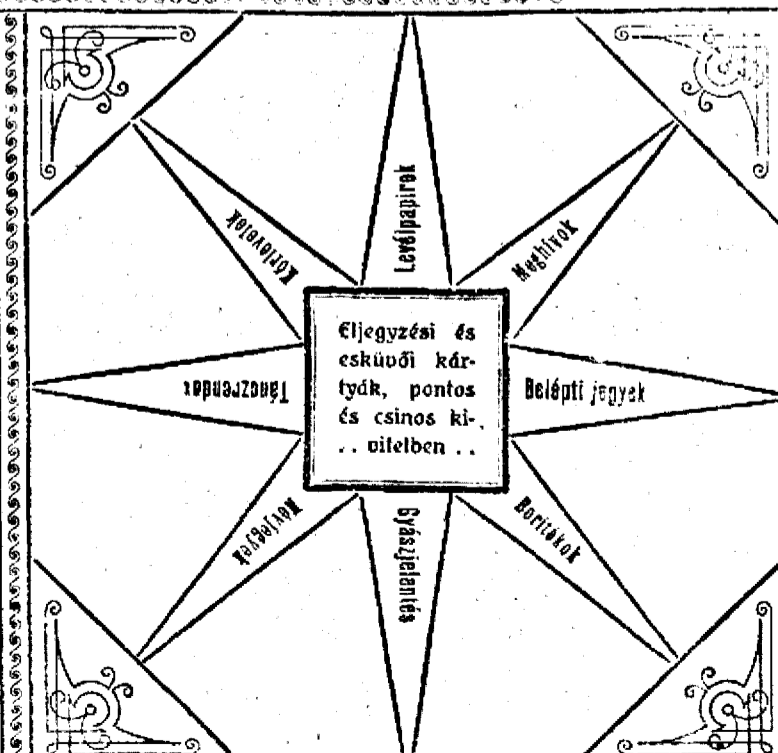
ARADI NYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

KÖNYVNYOMDÁJA

ARADON, JÓZSEF FŐHERCZEG-UT 22. SZ.

Befü-
tőmőntőde.

Ajánlja
hitűnben berendezett és
a mai kor igényeinek
teljesen megfelelően fel-
szerelt
NYOMDÁJÁT,
hol mindennemű nyom-
tatási munkák gyorsan,
pontosan és a legmo-
dernebb kivitelben ju-
tányos árban készített-
nek el.

Aradi Közlöny
a legnagyobb és legel-
jedtebb vidéki politikai
napilap.
ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Helyben:
1 évre . . . 24 korona.
1 hóra . . . 2 korona.
Vidéken:
1 évre . . . 28 korona.
1 hóra . . . 2 kor. 40 f.
Szerkesztőségi telefon 357.
Kiadóhivatali " 151.

APRO HIRDETÉSEK.

A Kinek

ismeretség híján

házasúrra,
nevelőre,
üzletvezetőre,
könyvelőre,
segédre,
ispánra,
gazdatisztára,
kulcsárra,
vinczellérre,
kertészre,kulcsárra,
gazdasszóra,
szakácsnőre,
szobaleányra,
házi- vagy
irodaszolgára,
pénzbeszedőre,
házmesterre,
stb.-re
van szüksége,

AKI

bérbeadni kíván

birtokot,
házat,
vadászterü-
letet,kocsit,
lovat,
halászatot,
telket,

AKI

eladni kíván

butort,
zongorát,
bort,
gyümölcsöt,
gabonát,üzletet,
műhelyt,
lakást, stb.
vagy

AKI

mindeseket vétel vagy bérbevétel cél-
jából keresi;

AKI

valamely állást betölteni kíván: legbizto-
sabbán értezt, ha az

"ARADI KÖZLÖNY"

kis hirdetési

rovatát használja.

Két darab

félvér jól behajtott kocsiló (egy 5
és egy 7 éves) eladó. A lovak be-
is vannak lovagolva. Bővebbet a
kiadóban. 3625

Ebédkosztot

keres fiatalember, fizet havonta
60—70 koronát. 3622

Két nagy villágos

irodának alkalmas utcai szoba,
külön bejárattal kiadó. Nagyobb
jégszekrény és Genszky-féle sző-
nyeg eladó. Deák Ferenc-utca 21.
sz. I. ajtó. 3623

Egy ügyes

kereskedő segéd felvétetik Dürr
Kocsárd fűszerkereskedésében Ara-
don. 3626

Elveszett

99369 A. B. 2 drb. 1/4-des, 36058
C. F. 4 drb. 1/8-dos osztályosjegye.
A becsületes megtaláló illő jutá-
lomban részesül, ha átadja a lap
kiadóhivatalában.

Kossuth-utca 54. sz. ház

kedvező feltételek mellett eladó
3628

Teljesen különbejártatn szobát

keresek utcait, esetleg udvarit ok-
tóber 1. vagy már szeptember
28-ára közel a színházhoz. Nem
egy hónapra, hanem egész évre
kell. Cim: Beregi Sándor Hód-
mezővásárhely, Árpád-utca 10. sz.
3627

Szőlőcsomagoló papír,

kosár függiegyek jutányos áron
kaphatók Pichler Sándor papirke-
reskedésében Arad, Szabadság-tér
1. sz. Telefon 308. Vidéki meg-
rendelések azonnal eszközöltetnek.
2922

Hegyaljai szállóirtok

vétel és eladása, Pankotától Pau-
lisig, legelőnyösebb fizetési, illetve
törlesztési feltételekkel. Weber
Károly, bankbizományi iroda, Pan-
kota. 3467

Bolt kiadó

Boros Béni-tér 8. sz. a forgalmas
oldalon. Hozzá tartozik 3 mellékhe-
lyiség raktárnak, műhelynek al-
kalmas. Ugyanott nagy pince beton
alappal. 3558

Fűszerkereskedés

berendezést azonnal veszek. E.
Választó-utca 37. esetleg ajánlato-
kat kiadóhivatalba kérek. 3598

2400 hold bükk-erdő fája,

vasúti állomástól 34 kilométer tá-
volságra, igen szép erdő, melynek
fája vizen szálltható, az erdőben
1 gatteres gőzfűrésszel, eladó. Bő-
vebbet „B” jelű levéllel a ki-
adóban.

Fűszer és liszt

kereskedésben egy jobb házból
való fiut tanulónak felveszek. Ro-
mán nyelvet értők előnyben része-
sülnek. Menczer A. Adolf, Pan-
kota. 3611

Őszi Divat Album,

utcai, házi toilette, Costüm, Blous
és alj, valamint gyermekdivat al-
bum Összesen 700 divatképet tar-
talmaz, a vaskos, 70 oldalas könyv
ára színes képekkel K. 2.50. Kap-
ható: Ingusz I. és Fia könyv-, ze-
nemű- és papirkereskedésében Ara-
don. 173

Eladó

30 drb. 8 hónapos mangolica malac-
és 10 drb. tehén borjuvak Gantner
Antal bérnökél Ujszentanna. 3594

Ujdonságok kölcsönözésrel

Szomaházi: Mindennapi problémák,
Bródy: A villamos, Andornakiné,
Leginor: Gyöngye emberek, Pásztor:
Tengeren, tengeren túl, Császár:
A színjátszás művészete, Dante:
A paradicsom, Ady, Dutka stb.
Holnap: Gömbösné: Az uriaszony.
Blicher Clausen: Erősebb az életnek
kölcsönzésre kaphatók Kerpel István
kölcsönkönyvtárában Aradon. 262

Kikellirtani

a kereskedővilágból azt a naiv hi-
tet, hogy ma, a mikor olyan nagy
versengés folyik az üzletek között,
hirdetés nélkül is lehet boldo-
gulni. Minden törekvő kereskedő
:: hirdet, még pedig az ::

ARADI KÖZLÖNY-ben,

a melyet több százezer ember ol-
vas mindennap. ::

Egy vizsgázott

fűtő

iparvasúti mozdonyhoz azonnali belé-
pésre kerestetik. Lakatos munkában
jártasok előnyben részesülnek. 3621Ajánlatok SEIDNER BERNÁT és FIA
céghez Soborsinba intézendők.

Színház-épület.

HOFFMANN SÁNDOR divatüzletében

Arad, Színház-épület.

Őszi és téli ruhakelme, Angol Cheviot az összes divatsz-
nekben. — Blouse kelme ujdonságok, Pongyola kelmék, Flanellek és téli
mosók, Barchetek teljes számban raktárra érkeztek. -- -- -- -- --Női és gyermek felöltők legújabb színek és feketék rend-
kívül jó szabás és sikerült facon nagy választékban. -- -- -- -- --

Üzletnagyobbítás miatt igen olcsó árak!

701

5 drb. vasredőny, 2 szép légszesz luster, 3 nagy tükör üveg 1/4 árban eladó.

Színház-épület.